

Valentin Krasnogorov

Idemo se seksati!

(Давай займёмся сексом!)

Igra u dva čina

S ruskog preveo:

Božidar Smiljanić

Sva prava strogo pridržana!

© Copyright 2009. Božidar Smiljanić

Prije uprizorenja nužno je ishoditi autorovo pismeno odobrenje.
Prevoditelj je ujedno i ovlaštenu autorov zastupnik za Hrvatsku.

Kontakt:

Tel. *385 (0)95-906-4059 (mobitel)

*385 (0)1-293-0787

E-mail: bozidarsmiljanic1@gmail.com

ceo@netfaces.org

netfaces@spamarrest.com

Valentin Krasnogorov:

Тел. +7-951-689-3-689

(972) 53-527-4146, (972) 53-527-4142

e-mail: valentin.krasnogorov@gmail.com

O piscu i djelu

Valentin Krasnogorov (1934.) dobro je poznato ime ljubiteljima kazališta širom Rusije i u inozemstvu. Njegova djela „Nevjestina soba“, „Netko mora otići“, „Praznik duše“, „Čari preljuba“, „Idemo se seksati“, „Ljubav do ludila“ i druga, izvedena u više od 200 kazališta, toplo su dočekali i kritičari i publika. Njegova knjiga „Četiri zida i jedna strast“ bitku drame kao književnog roda, zaradila je visoku ocjenu kazališnih djelatnika. Na pripremanju njegovih djela radili su poznati ruski kazališni redatelji kao Georgij Tovstonogov, Lav Dodin, Roman Viktjuk, Vladimir Andrejev i Anatolij Novikov.

Valentin Krasnogorov je doktor tehničkih znanosti, autor knjigā i mnogobrojnih članaka iz svoje specijalnosti. Što se pritom bavi i dramaturgijom, svjedoči o tomu da doista ima što reći svojim djelima. Stvaralaštvo ovoga pisca ističe se širokim dijapazonom. Oštra satira, istančan osjećaj za humor, grotesku, apsurd, lirizam i duboko pronicanje u ljudsku prirodu, glavne su odlike Krasnogorovljevih dramskih djela. Njegova se djela čvrsto drže na kazališnim repertoarima, doživljavajući na stotine izvedaba. Kritičari vjeruju da „Krasnogorovljeva djela lako prelaze granice“. Mnoga su mu djela prevedena na strane jezike, izvođena u kazalištima, na radiju i televiziji raznih zemalja (Australija, Njemačka, Indija, Poljska, Rumunjska, SAD, Češka, Crna Gora), postičući nagrade na međunarodnim kazališnim festivalima, ubrajajući tu i „Nagradu za vrsnu dramaturgiju“ i „Nagradu publike“. U Hrvatskoj dosad nije izvedeno ni jedno njegovo djelo.

Krasnogorov je član ruskog Saveza pisaca i Saveza kazališnih djelatnika. njegova je biografija uvrštena u prestižne svjetske leksikone kao „Who's Who in the World“(SAD), „International Who's Who in the Intellectuals“ (Velika Britanija, Cambridge) i dr.

U ovoj neobičnoj komediji apsurdna likovi govore, čini se, samo o seksu. Međutim, ona je višeslojna, i tragična i komična, što se može zaključiti iz njenoga izazovnog naslova. Seksualnih scena u njoj nema. U širem smislu, ona uopće ne govori o seksu. Ona nas zapravo primorava na ponovno ocjenjivanje postojanosti naših stereotipnih pretpostavki o prihvatljivim stranama društvenoga i časnoga života te o odnosima općeprihvatljivih normi našega ponašanja. Ona se suprotstavlja banalnosti i licemjerju.

Djelo je sazdano kao rondo i razvija se kao po spirali, stremeći krug za krugom u proturječja ljudskoga razmišljanja. junaci se u njemu pojavljuju niodakle i nestaju neznano kamo.

Djelo je s ogromnim uspjehom izvedeno u Moskvi (Kazalište Romana Viktjuka) u režiji Romana Viktjuka, a također i u Australiji, Bugarskoj, Indiji, Rumunjskoj, Ukrajini i Crnoj Gori.

Redatelj Viktjuk, skupa s autorom djela, zavirio je u samu srž ljudskih odnosa: ludo bi bilo vjerovati da ih išta na zemlji može razoriti, jer na svijet dolaziš isti onakav kakav s njega i odlaziš. Komedija nosi naslov *Idemo se seksati*, ali erotike ni pornografije, a time niti seksa, u njoj nema.

Iz recenzija:

„To je klasično, nadrealitično djelo dijaloga. Bez obzira na paradoksalnost spomenutoga žanra, to je upravo tako. Izvana se ništa ne događa, nego samo iznutra.“

Viktorija Maljeckaja, kritičarka

„Djelo zaviruje u samu srž ljudskoga samoživlja.“

Iz ukrajinskih kritika

„Ovo nije komedija, premda je vrlo smiješno. Ovo nije drama, premda govori o beznađu. Ovo je naš običan i zapleten život, smjelo oblikovan u činovima. Konstrukcija ovoga djela je velebna, s neočekivanim i nezaboravnim svršetkom. Naslov je djela iluzoran. To je slojevita tragička drama, a istovremeno i zabavna. To je vrlo dobro djelo.“

Benoit Vitse, francuski redatelj

„Viktjuk je prvi postavio za dugo vrijeme zadivljujuće jasnu i po sadržaju i formi apsolutno dovršenu predstavu.“

Vjačeslav Šadronov, kritičar

„Otmjen obrazac velike ruske dramaturgije.“

Iz bugarskih kritika

OSOBE

MUŽ

ŽENA

SESTRA

PROFESOR

DJEVOJKA

PRVI DIO

*Scena, u principu, može prikazivati sasvim prazan prostor.
Nužna inscenacija: stol, nekoliko stolaca, fotelja i tomu slično.*

MUŽ čita knjigu. Ulazi ŽENA.

MUŽ nastavi čitati.

ŽENA izlazi, ponovno ulazi.

MUŽ nastavi čitati.

ŽENA – Idemo se seksati.

MUŽ – Hajde. *(Nastavi čitati.)*

ŽENA – Čuješ? Idemo se seksati.

MUŽ – *(Isto.)* Hajde.

ŽENA – *(Drma ga za ramena.)* Tebi govorim – idemo se seksati!

MUŽ – Što?

ŽENA – Seksati!!!

MUŽ – Odmah sad?

ŽENA – Zašto ne?

MUŽ – Čekaj dok dočitam stranicu.

ŽENA – A ako ja hoću odmah?

MUŽ – Što te spopalo?

ŽENA – Ništa. Ti si protiv?

MUŽ – Ja? Ne. *(Nastavi čitati.)*

ŽENA – Onda?

MUŽ – Što „onda“?

ŽENA – Rekao si da nisi protiv.

MUŽ – Nisam protiv čega?

ŽENA – Toga.

MUŽ – Čega „toga“?

ŽENA – Pusti tu knjigu, bacit ću ti je kroz prozor!

MUŽ – Knjiga nema ništa s tim.

ŽENA – Znam ja da knjiga nema ništa s tim. Ali valjda ne želiš da tebe bacim kroz prozor?

MUŽ – Reci, što si zapravo htjela od mene?

ŽENA – Već sam ti rekla: idemo se seksati.

- MUŽ** - Prekinula sime baš na najzanimljivijemu mjestu: on se prikrada njenoj postelji s pištoljem u ruci.
- ŽENA** – K mojoj se postelji nitko ne prikrada.
- MUŽ** – To je dobro.
- ŽENA** – Nisam sigurna.
- MUŽ** - (*Na brzinu zirne u knjigu.*) Mislim da će je on sad ubiti.
- ŽENA** – (*Istrgne Mužu knjigu i zavitla je u kut.*) Sad ću ja tebe ubiti.
- MUŽ** – Ma, što hoćeš ti od mene?
- ŽENA** – Ništa. Ženi ne pristaje nešto htjeti. Htijenja pristaju tebi.
- MUŽ** – Meni se čini da si prilično živčana.
- ŽENA** – Sasvim sam spokojna.
- MUŽ** – Nešto se dogodilo na poslu?
- ŽENA** – Seksa se samo onda kad se nešto dogodi na poslu?
- MUŽ** – Ne. Ne obavezno.
- ŽENA** – Hvala Bogu! A ja sam već pomislila da se tebi na poslu nikad ništa ne događa.
- MUŽ** – Meni se čini da sad nije vrijeme niti je ovdje mjesto.
- ŽENA** – Tebi za seks nikad nije vrijeme niti je igdje mjesto.
- MUŽ** – Mogu naići...
- ŽENA** – Ali dok smo sami. Zato te i požurujem.
- MUŽ** – Vidiš i sama, ovdje je neprikladan namještaj.
- ŽENA** – A kakav je po tebi namještaj prikladan? Zašto to mora biti samo na bračnom krevetu, uvijek u isto i samo u to doba, krajem tjedna, deset minuta nakon što se pogase svjetla? Zašto ne ujutro, zašto ne po danu? Zašto uvijek ležeći? Zašto ne stojeći ili sjedeći? Zašto ne na podu ili na stolu? Zašto ne na perilici za rublje? Zašto ne na ljuljački? Zašto ne na kolutu bodljikave žice? Zašto ne pri svjetlu svijeća? Zašto me ne uzmeš iznenada, spontano, onda kada to ne očekujem i tamo gdje je to neudobno? Zašto uvijek doma, u toplom i mekanom, zijejavući prije spavanja, u onom uvijek istom krevetu?
- MUŽ** – Zato što je u krevetu udobnije.
- ŽENA** – Udobnije? Zašto se onda zagrljaji na stražnjem sjedalu tijesnog auta ili u šumi na mravinjaku ili u hladnom pothodniku na tamnom stubištu pamte cijelog života, a supružničke nježnosti doma, u mekoj, širokoj, udobnoj, postelji idealno dotjeranoj za seksualne užitke, zaboravljaju za deset minuta?
- MUŽ** – Zato što... Ne znam zašto.

ŽENA – Zašto, kad perem posuđe, ne dođeš i uzmeš me odostrag? Zašto ne vrebaš priliku, zašto me ne loviš? Zašto li sam uvijek sigurna da ti ne pripravljaš ništa neočekivano? Zašto ne na simfonijskom koncertu? Zašto ne u nepoznatom kvartu, gdje svaki čas može netko naići?

MUŽ – Kao što ovdje može svaki čas naići.

ŽENA – Pa i neka. Neka se, konačno, nešto dogodi! Ne želim da se neumoljivom neizbježnošću ponavlja jedno te isto. Želim nepredvidljivost. Želim ne znati što me čeka danas uvečer. Možda susret s prijateljicom u kafiću, a možda... tulum kod prijatelja... Ili tiha šetnja parkom u samoći, ili odmor u fotelji s knjižicom u rukama, ili slučajan sastanak na tamnoj plaži pod zvijezdama... Pod sjajnim zvijezdama na crnom, tajanstvenom nebu... Bijeli pijesak, šumeći valovi, vrući zagrljaji dotad mi nepoznatih ruku, koje žudno proučavaju novo, dotad im nepoznato tijelo, i ono – moje tijelo, koje nestrpljivo čeka susret s tim rukama... No ničega od toga nema niti će biti, i ja točno znam što će biti danas, i sutra, i preksutra, i može se zaključiti da je moj život već završio, jer već sve znam, sve sam već proživjela i ničega nova neće biti. Ja ne živim, samo nastavljam trajati, čitam jednu te istu stranicu jedne te iste knjige i tako mi je to dosadno, dosadno, dosadno... Strašno dosadno. Hajde, idemo se seksati.

MUŽ – Bože moj, opet?

ŽENA – Osim ako smo to već činili. Jesmo li?

MUŽ – Uopće, ili danas?

ŽENA – Što je bilo uopće, više se ne sjećam. Nije bilo ničega. Neće ni biti. Postoji samo ono što postoji sada. Zašto živimo samo u prošlosti ili budućnosti? Zašto ne bismo pokušali živjeti sadašnjicu, živjeti ovoga časa, i da nas to „sada“ veseli. Daj, idemo se...

MUŽ – ...seksati.

ŽENA – Da. Radi raznovrsnosti.

MUŽ – Ja te više ne poznam. I izražavaš se nekako cinično. Otvoreno i golo. „Daj, idemo se seksati“.

ŽENA – A što hoćeš, što bih trebala reći? „Hajde da se bavimo ljubavlju“? Ljubavlju? To ti nije smiješno? Nije prosto? To neće zvučati cinično? I, pazi, riječ „goli“ tebi zvuči nepristojno. Bolje je „odjeveni“. Na primjer u kaput. Zakopčan do grla.

MUŽ – U pristojnom društvu ne govori se o seksu.

ŽENA – Može se pomisliti da ga u pristojnom društvu ni nema.

- MUŽ** – Ima, ali se o tomu ne govori.
- ŽENA** – Nitko od nas nije u prvom redu ni direktor, ni učiteljica, ni inženjer, ni liječnik niti član parlamenta. Prije svega mi smo muškarci i žene. Zašto se ne smije o tomu misliti i govoriti? Zašto bih se ja morala stidjeti onoga što je prirodno? Onoga što pruža užitak?
- MUŽ** – Stidjeti se ne treba, ali ni govoriti nije nužno.
- ŽENA** – O čemu li govore u pristojnom društvu?
- MUŽ** – Ne znam. O novcu.
- ŽENA** – Hoćeš da ja s tobom pričam o novcu? O onomu što ti zoveš svojom plaćom? Neka, hajde da pričamo o novcu.
- MUŽ** – Ne treba.
- ŽENA** – I što ima cinično u riječi „seks“? Da je otvoreno, slažem se. Ali seks je činjenica. Dio života. Dio bitka. Dio našega miloga, ugodnoga, dosadnoga, turobnoga bitka. Ti kažeš: „Idemo jesti“. Zašto ja ne bih smjela reći: „Idemo se seksati“? Idemo gledati televiziju. Idemo u supermarket. Idemo u kino. Idemo se seksati. Idemo iznijeti smeće. Idem ja prati rublje. Idem telefonirati prijateljima. Idemo...
- MUŽ** – Dosta!
- ŽENA** – ...Idemo premjestiti ormar. Idemo kupiti čajnik. Idemo se seksati. Idemo spavati. „Idemo spavati“ – to također zvuči cinično?
- MUŽ** – Ovisi s kim.
- ŽENA** – S mužem.
- MUŽ** – S mužem ne zvuči cinično.
- ŽENA** – Ne zvuči uopće.
- MUŽ** – Reci ipak – imaš neugodnosti na poslu?
- ŽENA** – Ja imam neugodnosti doma. Kod mene doma ne samo da se ne seksa, nego je zabranjeno i govoriti o tomu.
- MUŽ** – Zašto bismo morali o tomu govoriti?
- ŽENA** – Posebice zato, jer ga ne konzumiramo. I o čemu još mogu govoriti? O djeci koje nemam?
- MUŽ** – Što je tebi danas?
- ŽENA** – Ništa. Danas hoću govoriti o seksu, još jednom o seksu i samo o seksu. Makar samo danas. Makar samo govoriti. Cijelog sam života šutjela o njemu. Govorila sam o svemu na ovom svijetu. Govorila sam o Beethovenu i cijenama na tržnici. O sukunjama i francuskom slikarstvu. O izborima za gradsku skupštinu i

o kravati svog načelnika. Pa nije valjda da Beethoven, francusko slikarstvo, cijene na tržnici, suknje, izbori za gradsku skupštinu i kravata moga načelnika mene i tebe zanimaju više od seksa!

MUŽ – Suknje te zanimaju.

ŽENA – Tebe također.

MUŽ – Mene kod žena zanima sve.

ŽENA – Da. Sve iznad koljena i niže pojasa.

MUŽ – Ja sam normalan muškarac.

ŽENA – Rado bih se u to uvjerila.

MUŽ – Prilično si slobodna u izražavanju.

ŽENA – To je dobro. Rasla sam okovana i stegnuta. Seks je bio zabranjen. O njemu se nije govorilo. Bio je nepristojan. Prakticirao se samo noću. Samo pri spuštenim zavjesama i ugašenom svjetlu. Da nitko ne vidi, pa niti ti sâm. Izjutra se to nije smjelo spomenuti. Na poslu se o tom nije smjelo raspravljati. Bili smo bespolci. Među nogama nismo ništa imali. A sada to rade pri svjetlu. Sada to pokazuju u kinu. Sad o tomu pišu i u dječjim časopisima. Nedavno sam našla u školskom časopisu dvadeset i dva savjeta o tomu kako valja koristiti pilule protiv začeca. A ja sam o tomu čitala tek tada prvi put.

MUŽ – Što ti zapravo hoćeš?

ŽENA – Osloboditi seks od zabrana. Osloboditi ga od grijeha. Skinuti s njega pokrivač tajnovitosti. Prestati o njemu govoriti u alegorijama. Nazivati stvari njihovim imenima. Kurac. Orgazam. Pička.

MUŽ – Ti si luda.

ŽENA – Da, dvjesto i dvadeset puta ću ponoviti riječ „pička“ sve dok ona ne dobije neutralni, medicinski smisao. Dok ti ne prestaneš reagirati na tu riječ, dok ljudi, kad je čuju, ne prestanu hihotati, zgražavati se nad prostotom ili se uzbuđivati. Pička, pička, pička...

MUŽ – Ušuti!

ŽENA – Pička, pička, pička...

MUŽ – Ti si luda.

ŽENA – A ti si licemjer. Puritanac. Što je tebi privlačnije od pičke? Što vidiš u svojim snovima? Što najpomnije promatraš na slikama u muzejima? Što je tebi glavno kod žene? Oči? Osmijeh? No, odgovori mi!

MUŽ – Ti si luda.

ŽENA – Znam. Od ovakvog života poludiš. Jesam li ja uopće živjela? Što sam vidjela? Što iskusila? Kuća – posao, kuća – posao, kuća – posao, kuća – posao... A što u kući? Što na poslu? Gdje je život? Kamo je nestao? Pa ostaje jedina mogućnost – hoće mi se seksom pobrinuti za zaborav na moje sitne probleme, koje prezireš, od kojih ti, štoviše, zazireš i koji te guše. Hoće mi se na četvrt sata prestati mrziti samu sebe. Hoće mi se na tren ne razmišljati. Ne prisjećati se. Ne misliti. Samo osjećati. Radost života. Užitek. Sretno uzimati i biti uzeta. Muškarac i žena stalno su u ratnom stanju, a seks – to je jedinstveni trenutak primirja, jedinstveno polje uzajamnoga razumijevanja i težnje. Jedinstveni trenutak, u kojemu se ne osjećaš usamljenom. Čin sjedinjenja, tren pomirbe sa životom, iluzija ljubavi, tračak sreće, mogućnost vlastite potvrde.

Stanka.

MUŽ – Slušaj, ako se ti zbilja hoćeš sa mnom seksati...

ŽENA – Kako si zaključio da hoću s tobom?

MUŽ – Pa sama si rekla: „idemo se seksati“.

ŽENA – Ali nisam rekla: „s tobom“. Jednostavno, „idemo se seksati“.

MUŽ – Jednostavno?

ŽENA – Jednostavno.

MUŽ – S kim?

ŽENA – Ti, osim mene, imaš neku s kojom to možeš raditi?

MUŽ – Ovog časa ne.

ŽENA – A u drugim časovima?

MUŽ – Teoretski – koja mi je po volji.

ŽENA – Pustimo teoriju, prijedimo na praksu.

MUŽ – Umorila si me svojim pretpostavkama.

ŽENA – Jadni, nesretni muž! Smrtno se umorio od seksa. Sudeći po svemu, umorio se za čitav život.

MUŽ – Dosadila si, znaš. Možda me ti smatraš svojim mužem, no ja nikako ne smatram tebe svojom ženom. I ne namjeravam se upuštati u seks s tuđom ženom.

ŽENA – Kako si zaključio da se ja hoću upuštati u seks?

MUŽ – Ma što ti zapravo hoćeš?

ŽENA – Ništa. U tom je sav problem. Ništa ja neću. Tužna sam. Svaki dan jedno te isto. Kako je to tužno...

MUŽ – Zašto si me cijeli sat gnjavila svojim klepetanjem? Čemu će ti seks, ako ga ne želiš? Da bi mene rasrdila?

ŽENA – Nemam prava govoriti? Ipak sam ja tvoja žena.

MUŽ – Pusti me na miru, konačno! Ti nisi moja žena. Mrzim i samu riječ „žena“! Žena mi je upropastila život! Žena me dovela do ludila! Umukni! Pusti me na miru!

MUŽ ode.

ŽENA – (*Sama.*) Još malo i ja ću definitivno sići s pameti. Valja se spašavati. Valja nešto mijenjati. Što je moguće brže... Što mi je činiti? Što mi je činiti?

Ulazi PROFESOR.

PROFESOR – (*Ulazeći.*) Što vam je činiti? Ja ću vam reći. Hajdmo se seksati.

ŽENA – Prijedlog je pomalo neočekivan.

PROFESOR – Evo, baš to je dobro. Seks se ne planira. On je dobar samo kad je spontan, mora biti neobuzdan kao vihor i neočekivan kao potres. Mora nas zateći iznebuha, tada kad mu se nismo nadali i tamo gdje nam se činio nemogućim. Slažete se?

ŽENA – Slažem se.

PROFESOR – Onda počnimo.

ŽENA – Ne tako brzo.

PROFESOR – Ali ipak, rekli ste da se slažete.

ŽENA – Slažem se u principu. I to ne s vašim prijedlogom, nego s pričom o vihoru i potresu.

PROFESOR – Ako se u principu slažete, onda počnimo. Pojednost možemo usuglasiti tijekom radnje, u hodu. Ili nakon radnje.

ŽENA – Nemam vremena.

PROFESOR – Ni ja. Zato nećemo odugovlačiti. Počnimo smjesta.

ŽENA – Nisam navikla na smjesta.

PROFESOR – Trice. Smatrajte da vas je ošinuo vihor.

ŽENA – Stvarno nemam vremena. Recite, koliko je sad sati?

PROFESOR – Pustite to. Tko se seksa sa štopericom u ruci?

ŽENA – Po čemu ste zaključili da se ja uopće hoću seksati?

PROFESOR – Svi se žele seksati.

ŽENA – Samo ja ne.

PROFESOR – A čime biste se vi rado bavili? Njemačkim jezikom?

ŽENA – Ničime. A, u svakom slučaju, ne seksom.

PROFESOR – Ne želite se baviti uopće, ili u određenom trenutku?

ŽENA – Uopće.

PROFESOR – Zato ste me i pozvali?

ŽENA – Ja? Ja vas nisam zvala. Tko ste vi, ustvari?

PROFESOR – Ja sam profesor psihijatrije, psihologije i sociologije. Seksolog i seksopatolog. Liječim, vršim konzultacije i vršim praksu. Snimam komplekse, vraćam samopouzdanje, oslobađam od ukočenosti. Uklanjam frigidnost, likvidiram impotenciju. Zadovoljavam nezadovoljene. Težak posao. Mnogo je poziva. Zamorno.

ŽENA – Vi ste liječnik?

PROFESOR – Ne sasvim. Ja sam konzultant za seks – poučavam, dajem savjete, pomažem rješavati probleme – liječim sve bolesti.

ŽENA – Kako sve, ako ste specijalist samo za seks?

PROFESOR – Tako što sve bolesti proizlaze iz nedostatka seksa. Sad shvaćate zašto se tako loše osjećate?

ŽENA – Po čemu ste vi ustanovili da se ja loše osjećam?

PROFESOR – Rekli ste da se ne želite seksati. To je vrsta bezumlja.

ŽENA – Smatrate da nisam normalna?

PROFESOR – Ne, to nisam rekao. Bezumlje je norma, zato što svi mi živimo u ludom svijetu.. Nije normalan onaj tko je normalan. Ali ja ću vas izliječiti.

ŽENA – Kako?

PROFESOR – Imam univerzalan lijek: seks triput dnevno. Umjesto jela.

ŽENA – Pristajem.

PROFESOR – Savršeno. Ali bolesnik mora biti savršeno zdrav, da bi koristio taj lijek. Jeste li zdravi?

ŽENA – Zdrava sam.

PROFESOR - Onda vas ne treba liječiti. Pa zato, jednostavno, idemo se seksati. Zna li kako se to radi?

ŽENA – Znala sam, ali sam zaboravila.

PROFESOR – Imate muža?

ŽENA – Muž i seks – to su različiti pojmovi. I, osim toga, nisam sigurna da ga imam.

PROFESOR – Kako? Vi čak ni ne znate imate li muža?

ŽENA – Ne znam je li ono muž.

PROFESOR – Draga moja, vidim ja: vi morate iznova početi živjeti. I ja ću vam pomoći. Nitko na svijetu ne zna što je seks. Samo ja. Ja sam mu se sav posvetio. Dao sam mu najljepše godine svoje mladosti. Proučavao sam ga u knjižnicama i arhivima, na predavanjima i u muzejima, na konferencijama i seminarima.

ŽENA – I nigdje više?

PROFESOR – Mislite li na vulgarnu praksu, ona je, može biti, dobra za ljubitelja, ali ne za prvorazrednoga profesionalca. Ne možete ni zamisliti kakav vam se bogati svijet otvara kad ja počnem darivati svoje znanje. Prvobitni seks. Antički seks. Staroegipatski, starogrčki i starorimski seks. Srednjovjekovni seks. Renesansni seks. Barokni i klasičarski seks. Romantičarski seks. Suvremeni seks. Žistočnjački seks. Francuski seks. Seks svih država, vremena i naroda. Svim time možemo se zabaviti uprav ovoga časa.

ŽENA – Svime odjednom? Već sam vam jasno rekla: sad nisam raspoložena.

PROFESOR - Pozabavimo se time u znanstvenom smislu. Na akademskoj razini. Za početak, tečaj od četiristo osamdeset sati. Proučavat ćemo teoretske osnove. Povijest. Socijane aspekte. S praktičnim primjerima. Tantru i Kama-Sutru. Slike. Filmove. Fiziologiju i psihologiju. Higijenu i tehniku. Vježbe. Vježbanje glasa. Ruku, nogu. Krikove. Uzdahe. Stenjanje. Odupiranje. Opuštanje. Predavanje. Pretvaranje.

ŽENA – Pretvarati se znam i bez toga.

PROFESOR – Naučit ću vas takvom pretvaranju, da ćete i sami u nj povjerovati.

ŽENA – I kad sve to naučim, što onda?

PROFESOR – Bit će isto što i sada. Ali sve nećete naučiti nikad. Seks je neizmijerna znanost. Znanost koja donosi sreću. Da bi je se izučilo, ne dostaje ni cijeli život, čak i kad se počne od malih nogu i ne prestaje učiti do duboke starosti. Taj se predmet mora unijeti u školske programe. Zašto vam predaju algebru, koja nikad nikomu od nas ne ustreba, a ne seks koji je potreban uvijek i svima. Jeste li kadgod ustrebali Newtonov binom?

ŽENA – Nikad.

PROFESOR – A seks s nekim uvijek i svuda. On nas prati sav život. Grije nas zimi i osvježava za vrućeg ljeta. On nas umiruje, a istovremeno se ne da umiriti. To je čarobni eliksir, koji nam daruje osjećaj mladosti i sreće. Evo, zato mu pristupamo s tolikom nježnošću.

ŽENA – Trenutno prema njemu osjećam gađenje.

PROFESOR – Ne obmanjujte i mene i sebe. Ne osjećate vi gađenje prema seksu, nego prema svom partneru. Mijenjajte partnera. Tri puta dnevno. Počnite danas. Svemu ću vas naučiti. Ovoga časa. Lijepa ste žena, obvezni ste biti sretni. Moji pozivi su skupi, ali vas sam spreman poučavati besplatno.

ŽENA – Mislila sam da u takvim prilikama plaćaju učitelji, a ne učenici. I ja vas nisam pozvala.

PROFESOR – Pozvala, ne pozvala, kakva je razlika? Shvatite, imamo malo vremena. Jen, dva, tri, počinjemo!

Stanka.

ŽENA – A čime počinjemo?

PROFESOR – Eto vidite, ne znate čak ni čime se počinje. Je'n, dva, tri, počinjemo!

Stanka.

PROFESOR – Je'n, dva, tri!

ŽENA - Pustite. Evo, kad biste me naučili...

PROFESOR – Što?

ŽENA – Drukčije živjeti. Ne ovako kako sad živim. Bolje. Razumnije.

PROFESOR – Drukčije živjeti? To je vrlo jednostavno. U tu svrhu valja živjeti s drugim. Moja će vam se misao učiniti trivijalnom reprizom, no to tako i jest. Sebe više nećete prepraviti – znači, sami po sebi, uvijek ćete živjeti jednako kako ste živjeli dosad. Ali život s drugim prisilit će vas da živite drukčije.

ŽENA – Gore ili bolje?

PROFESOR – Zasigurno gore. Ali drukčije. Ipak to hoćete?

ŽENA – Sama ne znam što hoću. Znam samo što neću. Živjeti ovdje. Živjeti ovako. Sitno, dosadno. Jednako. Ljudi su razdvojeni i bezumni. Najmilije im je mučiti jedan drugoga. Hoću pobjeći odavde, Vama se ne čini da su svi ljudi šenuli?

PROFESOR – Ne čini mi se, nego je tako. Dakle, pobjeći nekamo.

ŽENA – Prolaze godine – sve slične kao sestre, samo što je svaka sljedeća sve ružnija i ružnija; približava se kraj, i ja se pitam: zašto sam živjela? Jesam li uopće živjela?

PROFESOR – Draga moja, u životu nema i ne može biti cilja osim produžetka samog života. Drugim riječima, cilj života je – seks. Seks – to je utvrđivanje, produživanje i svečanost života. Svi smo mi mravi, a priroda se ne brine o izdvojenom mravu. Njena je zadaća – očuvati mravinjak.

ŽENA – Prezirem ljudski mravinjak.

PROFESOR – Mravinjak? To je nezaslužan kompliment na adresu našega društva. Mravi rade zajednički, a mi smo društvo konkurenata u kojemu je svatko svakomu vuk.

ŽENA – Zapatljala sam se u svojim problemima.

PROFESOR – Ne komplicirajte. Sve probleme uzrokuje seks. Sretan seks – sretan život, neuspješan seks – neuspješan život. I to je to. Imate li sretan seks?

ŽENA – Ne.

PROFESOR – A život?

ŽENA – Ne.

PROFESOR – Upravo je to valjalo dokazati.

ŽENA – Zato i želim pobjeći. Od ovog života.

PROFESOR – Pobjeći? Iskreno rečeno – i ja bih. S kim bježite?

ŽENA – Sama. Ali bolje bi bilo s kim god.

PROFESOR – U dvoje je, naravno, bolje.

ŽENA – Zašto ne bismo smjesta pobjegli?

PROFESOR – Ja se to isto pitam.

ŽENA – I što si odgovarate?

PROFESOR – Treba bježati. To sam vam predložio odmah, čim sam došao.

ŽENA – Odmah, čim ste došli, predložili ste da se seksamo.

PROFESOR – Seks i jest bijeg od života.

ŽENA – A ja sam mislila - to i jest život.

PROFESOR – Nećemo raspravljati; imamo malo vremena.

ŽENA – Povest ćete me, dakle, sa sobom?

PROFESOR – Spreman sam vas oteti, ukrasti, odvesti, odnijeti na rukama.

ŽENA – Kamo?

PROFESOR – Nekamo.

ŽENA – U tom je sav problem.

PROFESOR – Ali bježati valja.

ŽENA – Kamo?

PROFESOR – Nije važno. Glavno je ne zaustavljati se. Ne razmišljati. Ne osvrtni se.

Dajte ruku.

ŽENA – Odmah sada?

PROFESOR – Može netko doći. Bit će kasno.

ŽENA – Onda pričekajte, uzet ću nešto za po putu.

ŽENA ode. Stanka. Ulazi DJEVOJKA.

DJEVOJKA – Idemo se seksati.

PROFESOR – A, znači VI ste me pozvali?

DJEVOJKA – Ja? Zašto?

PROFESOR – Pretpostavljam, da bismo se pozabavili seksom.

DJEVOJKA – Ne, nisam ja. Ali sam spremna.

PROFESOR – Pa tko me onda zvao?

DJEVOJKA – Ako je do toga da se pozabavimo seksom, smatrajte da sam vas pozvala ja.

Poziv za hitnu pomoć. Hajde, počnimo bez oklijevanja.

PROFESOR – Upravo sam to ja htio vama predložiti. A tko ste vi?

DJEVOJKA – Muževa suradnica.

PROFESOR – Vrlo mi je drago.

DJEVOJKA – Drago ili ne, nadam se da ćemo se vrlo brzo upoznati. (*Počne raskapčati puceta.*)

PROFESOR – A zašto se ne biste pozabavili seksom s mužem?

DJEVOJKA – Sa čijim?

PROFESOR – Za promjenu, sa svojim.

DJEVOJKA – Nemam muža.

PROFESOR – A ipak ste mu suradnica.

DJEVOJKA – Suradnica, ali ne svog muža.

PROFESOR – To je sasvim druga priča. Ako on nije vaš muž, jednostavno ste obvezni seksati se s njim u neograničenim količinama. Tim više što s njim skupa radite.

To je vrlo udobno i štedi vrijeme.

DJEVOJKA – Nažalost, on je strašno zauzet.

PROFESOR – Na poslu? Zauzet? Čime? Ne može biti! Čime se može biti zauzet na poslu?

DJEVOJKA – Razumije se, seksom.

PROFESOR – To je nešto drugo.

DJEVOJKA – Ja sastavljam njegovu radnu satnicu i vodim djelovodnik: početak seksa, kraj, s kim, kada, kako, na čiju preporuku, tko je sljedeća na redu. Dosta posla.

PROFESOR – Pa, kad je on toliko zauzet, seksajte se s nekim drugim.

DJEVOJKA – Pa to vam i predlažem.

PROFESOR – Vrlo mi je drago.

DJEVOJKA – Voljela bih se u to uvjeriti.

PROFESOR – Promaknulo vam je: namjerali ste se na čovjeka kakav vam je potreban.

DJEVOJKA – Dokažite to.

PROFESOR – Moja reputacija nema potrebe za dokazivanjem. Samo moje ime govori dosta.

DJEVOJKA – A vi ste... Tko?

PROFESOR – Ja sam svjetski poznat profesor psihijatrije, psihologije i sociologije. Konzultant za seks. Snimam komplekse, vraćam samopouzdanje, oslobađam od ukočenosti. Uklanjam frigidnost, likvidiram impotenciju. Zadovoljavam

nezadovoljene. Poučavam, savjetujem, pomažem rješavati probleme. Liječim sve bolesti.

DJEVOJKA – I ja bih voljela postati takva konzultantica.

PROFESOR – Naučit ću vas. Pamтите li parolu: „Učiti, učiti i samo učiti“?

DJEVOJKA – „...da bismo ovladali cjelokupnom znanošću koju je sazdalo čovječanstvo.“

PROFESOR – Savršeno točno. To je, eto i moja parola.

DJEVOJKA – Nisam znala.

PROFESOR – Ne znate vi još mnogo toga.

DJEVOJKA – Onda hajde, na učenje. Vrlo sam znatiželjna. Počnimo istog časa.

PROFESOR – Izvolite, molim. Počet ćemo s provjerom vaše seksualnosti. (*DJEVOJKA se počne svlačiti.*) Ne, ne, ne skidajte se! Nema potrebe za tim.

DJEVOJKA (*Razočarano.*) – Nema potrebe? A kako ćete me onda provjeriti?

PROFESOR – Ja imam posebni sistem testova. Sjednite meni nasuprot i usredotočite se.

Sjednu jedno drugomu nasuprot.

PROFESOR – Jeste li spremni?

DJEVOJKA - Da.

PROFESOR - (*Vadi kemijsku pisaljku.*) Recite, na što vas podsjeća kemijska olovka?

DJEVOJKA - Seks.

PROFESOR – Vrlo zanimljivo. No, a na što vas asocira ova fotelja?

DJEVOJKA – Seks.

PROFESOR – Kako? Također seks? A zašto?

DJEVOJKA – Mene sve podsjeća na seks.

PROFESOR – Svejedno, objasnite mi kakvu vezu ima fotelja sa seksom?

DJEVOJKA – Najizravniju. Kad bi vi samo znali, profesore, kolika su moja maštanja vezana uz temu fotelje! Nažalost, samo maštanja, a ne i uspomene.

PROFESOR – Dajem vam visoku ocjenu. Sto poena. Imate bujnu maštu.

DJEVOJKA – Moja je mašta normalna. Ustreptalo jedro, ispunjeno željom širi se i predaje vjetru, i sunčani sjaj koji prodire u vlažnu dubinu mora, i oblaci koji se stapaju jedan s drugim i ponovno se razilaze, i vlak koji pouzdano ulazi u tunel, i sirena vatrogasnog tornja, i deblo topole, i svijeća – sve je to meni pokazivanje toga, jednog te istog. Mrkva je muškarac, repa je žena. Banana je također muškarac - i te kakav! – a krumpir, cikla, jabuke, kaša – sve su to ženske.

PROFESOR – Vi posjedujete poražavajuće sposobnosti. Morao bih ja učiti od vas, a ne vi od mene.

DJEVOJKA – A sestra mi govori da sam luda.

PROFESOR – Zaboravite sestru. Vjerujte meni. Vi ste normalni. Ona nije.

DJEVOJKA – Ja živim u svijetu simbola: žlica i tanjur...

PROFESOR – (*Prihvaća.*) ...Cilindar i klin...

DJEVOJKA – ...Prsten i prst...

PROFESOR – ...Ruka i rukav...

DJEVOJKA – ...Zrno i zemlja...

PROFESOR – ...Mač i korice...

DJEVOJKA – ...Ključ i ključanica...

PROFESOR –...Sve su to simboli vječne veze muškoga i žeskoga. Jedno bez drugo je besmisleno i nemoguće.

DJEVOJKA – Pričajte! Pričajte još! To me strašno uzbuđuje!

PROFESOR – Recite mi, što znate o seksu? Ne, nisam pispravno postavio pitanje. Recite: što još ne znate o seksu?

DJEVOJKA – Moram priznati: ja uopće ne znam što je seks. Nikad se nisam pozabavila time. Zato mi i jest toliko zanimljiv.

PROFESOR – Počinjem se baviti vama; bavit ćemo se dugo, dugo, od jutra do večeri i od večeri do jutra, i vi ćete upoznati sve, sve, sve. Počinjemo isti čas.

DJEVOJKA – Bojim se, da sad ne valja..

PROFESOR – Zašto?

DJEVOJKA – Ovdje ne valja.

PROFESOR – Znam. Ali zašto ne bismo pokušali?

DJEVOJKA (*Ogledavajući se, spusti glas.*) Nećete odati moju tajnu?

PROFESOR – Neću. Ali radije mi je nemojte otkriti.

DJEVOJKA – Ne, otkrit ću vam. Želim pobjeći.

PROFESOR – I vi? Kamo?

DJEVOJKA – Onamo gdje je sve drukčije. A zašto pitate? I vi hoćete pobjeći?

PROFESOR – A tko neće?

DJEVOJKA – Pobjegnimo onda smjesta, jer imamo priliku.

PROFESOR – Draga moja, kamo bih bježao? Ja više ne bježim, nego vučem noge, ne dišem nego se zadišem. Još korak-dva, i trka po ovoj zemlji za mene će završiti.

DJEVOJKA – Ah, ne pričajte o tihm strašnim stvarima! Povedite se za mojim primjerom i mislite samo o seksu. Mislite o njemu stalno, da ni o čemu drugom ne stignete misliti. Jeste li me razumjeli? Zabranjujem vam mnisliti o bilo čemu drugom. Pobjeći ćemo odavde, i vi ćete poživjeti još tisuću godina. Bježimo?

PROFESOR (*Pružajući ruku.*) S vama – na kraj svijeta.

DJEVOJKA – Hajde, otiđimo odavde upravo sad, ovoga časa, nekamo ne zastranjujući, ne zaustavljajući se, ne ogledavajući se, ne zadržavajući se, inače će biti prekasno. (*Odvlači PROFESORA k izlazu, ali on se iznenada zaustavi.*)

PROFESOR – Čekajte! Sjetio sam se da ne mogu.

DJEVOJKA – Zašto? Bojite se?

PROFESOR – Bojim se. No nije stvar u tom.

DJEVOJKA – Nego u čem?

PROFESOR – Maloprije sam jednoj dami obećao da ću smjesta pobjeći s njom.

DJEVOJKA – Pa što?

PROFESOR – Treba joj, na kraju krajeva, objasniti...

DJEVOJKA – Zašto vjerujete da ste joj dužni nešto objašnjavati? Mislite, da ste vi prvi koji bježi od žene?

PROFESOR – Ne, nego...

DJEVOJKA – Imali ste s njom avaturu, ili što?

PROFESOR – Nije to, da bi avantura...

DJEVOJKA – Bila, ne bila, ne znači ništa. Seks, općenito, nije razlog za objašnjavanja ili produžetak veze.

PROFESOR – Ali nakon što sam je upoznao...

DJEVOJKA – (*Prekinuvši ga.*) Pa što? Seks nije povod za poznanstvo Ali, ako ste toliko savjesni, ostavite joj poruku. Izvadite svoju osobitu kemijsku. Pišite: (*Diktira.*) „Draga, ne uznemiruj se, pobjegao sam s drugom. Ne vraćam se brzo“.

PROFESOR – (*Uzima pisaljku i počne pisati, ali se predomišlja.*) Bolje je da joj to kažem osobno. Ili ću joj predložiti bijeg utroje.

DJEVOJKA – Pristat će?

PROFESOR – Zašto ne bi?

DJEVOJKA – Utroje nije tako zanimljivo.

PROFESOR – Naprotiv, to može biti još zanimljivije.

DJEVOJKA – Pa onda idite, ja ću vas ovdje pričekati. Samo me ne ostavljajte dugo samu! Mrzim samoću. Razboljet ću se od nje.

PROFESOR – Ja već dugo od nje bolujem.

PROFESOR *izade. Uđe MUŽ.*

MUŽ – Idemo se seksati.

DJEVOJKA – Hajde.

MUŽ – Mislim ozbiljno.

DJEVOJKA – Odmah sam naslutila da to nije šala. (*Počne raskopčavati haljinu.*) No?

MUŽ – Sada?

DJEVOJKA – Ne valjda sutra.

MUŽ – Baš ovdje?

DJEVOJKA – A gdje bi još?

MUŽ – Tko će prvi?

DJEVOJKA – Pa zar se to ne radi skupa?

MUŽ – Radi se skupa, no jedno mora pokazati inicijativu.

DJEVOJKA – Vi ste je već pokazali. Vi ste predložili, ja sam se složila. Sad ste opet vi na redu.

MUŽ – Što moram činiti?

DJEVOJKA – Po meni, to što ste predložili.

MUŽ – To bi bilo sjajno. Ali ne znam kako početi.

DJEVOJKA – To je najteže.

MUŽ – Što vi savjetujete?

DJEVOJKA – Iskreno rečeno, nemam iskustva.

MUŽ – Niste imali posla s muškarcima?

DJEVOJKA – Nikad! Ali muškarci su imali posla sa mnom.

MUŽ – I kako su oni počinjali?

DJEVOJKA – Kako koji.

MUŽ – Po meni, najprije valja malčice porazgovarati.

DJEVOJKA – Zašto?

MUŽ – Ne znam. Tako je opće prihvaćeno.

DJEVOJKA – O čemu?

MUŽ – Ne znam. O knjigama, o filmovima, o slikarstvu.

DJEVOJKA – I koliko dugo valja razgovarati?

MUŽ – Ne znam. Ovisi o okolnostima.

DJEVOJKA – A poslije više ne treba MOZHE govoriti?

MUŽ – Poslije može, ali više ne treba. Uobičajeno je prije.

DJEVOJKA – No, dabome, shvaćam, govorite. Samo, koliko je moguće kraće.

Stanka.

MUŽ – U drugim okolnostima predložio bih vam da odemo u kafić.

DJEVOJKA – Hvala. Kavu sam danas već popila. Meni se čini da ste mi bili predložili nešto drugo.

MUŽ – Taj prijedlog ostaje na snazi.

DJEVOJKA – Pa onda, u čemu je stvar?

MUŽ – Znete, seks se ne počinje svršetkom, mora ga se početi od početka. Tu mora biti protivljenja, mora biti borbe, mora biti pobjeda. Eto, to je ono što i dovodi do zadovoljenja.

DJEVOJKA – Protivljenje postoji. S vaše strane.

MUŽ – Ja se ne protivim.

DJEVOJKA – A, vi napadate? Što ćemo, predajem se. Vama se nemoguće oduprijeti. Eto, bilo je protivljenje, pobjeda je tu, i sad je red na zadovoljenju.

MUŽ – Hajde da svejedno najprije porazgovaramo.

DJEVOJKA – Pa zar nismo već porazgovarali?

MUŽ – Nismo još ni počeli.

DJEVOJKA – Tako mislite? Pa, što ćemo, hajdmo porazgovarati.

Stanka.

МУЖ – O čemu ćemo razgovarati?

DJEVOJKA – Pričajte mi o svom donžuanskom popisu. Taj je, zacijelo, nevjerojatno dugačak.

MUŽ – No da, priča ne bi bila kratka...

DJEVOJKA – Dakle, koliko ste žena imali? Ali iskreno. Dvadeset? Trisedet? Sto?

MUŽ – Može biti, čak i više... (*Nakon stanke.*) Zapravo, iskreno rečeno, nešto manje.

DJEVOJKA – Onda, koliko? Deset?

MUŽ – Malo manje.

DJEVOJKA – Manje od deset? Kakav vam je to popis? Svejedno, koliko? Devet? Osam?

MUŽ – (*Razmišljajući.*) Uključujući ženu?

DJEVOJKA – U donžuanski popis? Kategorički ne. U popis je dopušteno unijeti samo ženske, a vlastita žena ostaje žena.

MUŽ – Onda... moram priznati... ja... ja nemam donžuanski popis. Točnije, popis postoji, ali žena na njemu nema.

DJEVOJKA – Pa počnite ga onda popunjavati!

MUŽ – Baš tu?

DJEVOJKA – I sad.

MUŽ – Znete, baš tako, odjednom, nije zanimljivo.

DJEVOJKA – Kako sad „odjednom“?! Razgovaramo već punih pet, ako ne i deset minuta!

MUŽ – To je malo. Zamislite da ste pošli na put u novu, vama nepoznatu zemlju. Zar vam je cilj samo stići do konačne točke? Ne želite li proći sav put, od početka do kraja, po svim brežuljcima i udolinama, klisurama i klancima, cestama i

stazama? Ili, uočite li neku novu knjigu, počnete li je čitati od posljednje stranice? Bez zapleta nema sadržaja, bez sadržaja nema finala. I, po vama, cilj alpinista bio bi odmah se naći na vrhu, a ne iskusiti uspon? Doista, bez svladavanja prepreka, bez strmih uspona, ne stiže se do više točke, nema kulminacije.

DJEVOJKA – Imat ću ja kulminaciju. Međutim, to, naravno, u nekoj mjeri ovisi i o vama.

No hajde, konačno, idemo se seksati!

MUŽ – Ali, zbilja, mi to već radimo!

DJEVOJKA – Da? Ja sam neiskusna djevojka, i lako me je obmanuti, ali meni se sve više čini da mi radimo nešto drugo.

MUŽ – Jednostavno, seks – to nije ono što vi mislite, to nije onih finalnih petnaest minuta. To nije spuštanje zastora na kraju posljednjeg čina; to je drama koja se mora odigrati od početka do kraja. Riječi, geste, pogledi, serenade, cvijeće, darovi, nasrtaji, odbijanja, prijedlozi i izbjegavanja – sve su to dijelovi velike igre koja se zove seks. To je obred, cijep rituala, davno ustanovljenih, kao što je borba jelena ili svadbeni ples ždralova. To je sustav života, temelj kulture. Profinjene večernje haljine ne šiju se samo zato da bi se u nužnom trenutku skinule. Pronalaze se istančanija pravila etikete, pišu se romani i poeme, uzdišu violine i pjevaju flaute, slikaju se slike i prikazuju prekrasne Venere, a sve to zato da bi se prebrodilo mučenje tijela i duše.

DJEVOJKA – Slušajte...

MUŽ – Ne, slušajte vi mene! Kakav je zamršen sustav uzajamnosti spolova izumjelo čovječanstvo! Skrivanje određenih dijelova tijela. Različitu odjeću za različite spolove. Razne norme ponašanja. Razne ideale pojedinaca. „Snažni junačni muškarac“. „Slaba, krhka ženica“. Uistinu, sve to nije tako jednostavno, u svemu tome postoji duboki smisao, nije li tako?

DJEVOJKA – Recite, vi ste – normalni?

MUŽ – Kako to mislite?

DJEVOJKA – Vi ste, čini se, iz pretprošlog stoljeća. Previše pričate.

MUŽ – Vi previše pojednostavljujete život.

DJEVOJKA – A vi ga prekomjerno zapetljavate. Seks je vrlo koristan, vrlo jednostavan i vrlo potreban. Z žaljenje je, da toj jednostavnoj, ugodnoj i korisnoj pojavi ljudi pristupaju zamršenim okolišnim putovima i trate na to hrpu novaca, snage i vremena. Umjesto da se jednostavno priđe, široko osmijehne, pruži ruka i kaže:

„Idemo se seksati!“ Kao što kažu „Dobro jutro“. Ili „Zdravi bili“. A kako se može biti zdrav bez seksa?

MUŽ – Imate pravo.

DJEVOJKA – Predlažem da se ta fraza primjenjuje u svojstvu pozdrava: „Idemo se seksati!“ Kakve još riječi mogu bolje iskazati raspoloženje i spremnost za kontakt?

MUŽ – U pravu ste. A kako odgovoriti na takav pozdrav?

DJEVOJKA – Nešto sasvim obično. Na primjer, „Hvala, sa zadovoljstvom“. Ili „Uvijek vama na usluzi“. Ili jednostavno „Hajde“.

MUŽ – A što predlažete za rastanak?

DJEVOJKA – Tu nema razloga bilo što mijenjati. U riječi „doviđenja“ već je ugrađen seksualni smisao; u njoj se već nazire obećanje nečega slatkog, intimnog i dugo očekivanog... Na kraju krajeva, ja to tako čujem. (*Tiho ponavlja za sebe.*) «Doviđenja»...

MUŽ – Doviđenja. (*Pođe prema izlazu.*)

DJEVOJKA – Kamo ćete?

MUŽ – Rekli ste mi «doviđenja».

DJEVOJKA – (*Zadržavajući ga.*) To sam rekla tek tako, za sebe. Časna riječ, vi niste normalni.

MUŽ – Ja sam sasvim normalan. Moguće ponešto staromodan.

DJEVOJKA – To i jest nenormalno. Naše je stoljeće – stoljeće djelā. Naprijed, naprijed, naprijed! A to će vas zaobići!

MUŽ – (*Uznemireno.*) Tko i u čemu može mene zaobići?

DJEVOJKA – Tko god htjedne! Evo, vi sad pričate, pričate, pričate, a netko naiđe i – hop! – odvede me vama pred nosom.

MUŽ – (*Prestrašeno.*) I vi odete?

DJEVOJKA – Ako me povede, otići ću. Ja sam mlada, neiskusna djevojka, ne znam se braniti.

MUŽ – Svim srcem vas molim, nemojte otići!

DJEVOJKA – Pa dobro. Rekli ste da je potrebna igra. Hajdmo se onda igrati, kaso da smo se sreli ne prvi, nego drugi put.

MUŽ – I što zatim?

DJEVOJKA – Pri drugo susretu razgovor više nije obvezatan. Ceremonijalni dio je završio, možemo odmah prijeći na koncert.

MUŽ – Ne, ja tako brzo ne mogu. Dakle seks – to je umjetnost, to je stvaranje...

DJEVOJKA – Pa hajde, pozabavimo se stvaranjem!

MUŽ – No recite još jednom bar dvije riječi o sebi. Kako vam je ime, što vas zanima...

DJEVOJKA – Ništa mene ne zanima. Ja sam mlada, neiskusna, čista, uzbuđena, romantična djevojka, koju zanima samo seks.

MUŽ – I ništa više?

DJEVOJKA – A čemu još nešto? Možda još matematika.

MUŽ – Matematika?

DJEVOJKA – Jedanput sam izračunala, da se svakog časa na svijetu seksa minimalno četiri milijuna ljudi. Samo zamislite! Evo sad razgovaramo, tratimo vrijeme, a u tom istom vremenu na zemljinoj kugli dva milijuna parova rade ono što istovremeno mi ne radimo. Kad bi se te parove složilo u jedn red s razmakom od dva metra, to jest na širinu bračnoga kreveta, dobio bi se lanac dug četiri tisuće kilometara. Shvaćate? Kozmički proces! Tvornica! Meni je jednostavno stao dah.

MUŽ – Meni također.

DJEVOJKA – Hajde, pridružimo im se!

MUŽ – Baš tu?

DJEVOJKA – i sad. I brže, brže, brže! Nemamo vremena, znate to!

MUŽ se neodlučno približava DJEVOJCI, ali iznenada se strese i u strahu osluškujе.

MUŽ – Tih!

DJEVOJKA – (Prestrašeno.) Što?

MUŽ – Idu ovamo!

Oboje napeto osluškujе.

DJEVOJKA – Znala sam, znala, znala, da će biti tako!

MUŽ – Tih!

Oboje osluškujе. Tišina.

DJEVOJKA – Nikoga. Hajde, počnimo brže. Ili će biti kasno, znate već.

MUŽ – Može poslije? Gdje bilo, samo ne ovdje?

DJEVOJKA – Bojite se?

MUŽ – A vi? Možda ne?

DJEVOJKA se ogledava.

DJEVOJKA – Pošteno rečeno, bojim se. Ali valja se ponekad osloboditi. Ponekad valja dokazati da imamo pravo činiti što želimo.

MUŽ – Možemo li odložiti do sutra?

DJEVOJKA – A sutra ćete se prestati bojati?

MUŽ – Ne, neću prestati. Stalno se bojim. Bojim se da ću učiniti kakvu pogrešku. Ne izgovoriti neku riječ. Ne sjesti u taj autobus. Onomu ne pružiti ruku. Ne stati na stranu ovoga. Zajašiti na onoga konja. Svi nekamo idu i ja se bojim ne slijediti ih. Nemam laktove, kandže i zube. Bojim se Sudnjega dana. Bojim se slijedećeg petka. U strahu iščekujem sljedeći mjesec. Bojim se ostati bez posla. bojim se razboljeti. Bojim se žena. Bojim se starosti. Bojim se umrijeti. A najviše se bojim živjeti.

DJEVOJKA – Smirite se.

MUŽ - I taj prokleti novac. Novac, novac, novac! Svi govore i misle o novcu i gube živce oko novaca. Žene od muževa ne trebaju ljubav, nego novac. Samo od toga može se poludjeti.

DJEVOJKA – Nije vam strašno živjeti u vječnom strahu?

MUŽ – A kako bih drukčije? Vidite i sami što se naokolo zbiva. Svaki dan jednoj isto, bez cilja i bez nade. Ništa se ne mijenja, a ako se mijenja, onda samo na gore. Uhvaćeni smo u mrežu i bacakamo se kao ribe, zijevamo u nijemom krik koji nitko ne čuje. Neprestano žurimo, ali ostajemo na istomu mjestu, svi na istom kotaču, svi u istoj sredini, danas kao jučer, sutra kao danas, preksutra kao uvijek. Stremimo uvis, uvis, uvis. Uvis na ljestvici, koja vodi dolje. Nema vremena za vrijeme. Želimo sve postići, sve odraditi, teglimo, kvačimo se, pentramo se, evo ga, blizu je, još korak, još upni, drži, zgrabi, no zgrabiti nemaš što, sreća se ne može zgrabiti, a život prolazi, i godine ne možeš vratiti, i čemu sve to, zašto? I poželiš bježati od tog života, bježati svim silama. No sila ne traje dugo, zadihao si se, usporavaš, ogledavaš se, zamisliš se, postaje strašno, i onda se iznova daješ u bijeg. Pa što, hajde, pobjegnimo. Nemamo vremena!

DJEVOJKA – Vi previše mislite. A misliti ne treba. «Sutra» ne postoji. Postoji samo «danas». Ne misliti, razumijete?

MUŽ – Vi mislite da ne valja misliti?

DJEVOJKA – Znae što? Hajde da zbilja pobjegnemo!

MUŽ – Mislite?

DJEVOJKA – Već sam rekla: ne treba misliti. Pobjegnimo, i to je to.

MUŽ – Kamo?

DJEVOJKA – Nije važno kamo, nego odakle. Odavde. Iz ovoga morskoga odavde. Gdje se ništa ne smije, gdje je sve zabranjeno gdje je sve potčinjeno pravilima i

rasporedu. Pobjeći ćemo u prekrasni svijet, gdje su svi slobodni, gdje nema zabrana, gdje nad glavom nije plafon nego visoko plavo nebo po kojemu plove živi oblaci, i ljudi se tamo smiju, sretni su, pjevaju pjesme, plešu. vesele se, nikad ne pobolijevaju, i nitko ih ne uči životu niti im zapovijeda što moraju činiti.

MUŽ – Zar postoji takav svijet?

DJEVOJKA – Takav svijet postoji! To je svijet u kojem se nitko ničega ne boji, gdje svi ustaju i liježu kad hoće i s kim hoće, gdje imamnogo sunca i seksa, gdje nitko ne zapovijeda i gdje su svi sretni.

MUŽ – A gdje ćemo stanovati, bez novaca?

DJEVOJKA – Gdje budemo htjeli! Na klupi. Pod grmom. Na mekoj zelenoj tratini. U čamcu. Da, u čamcu! Ležat ćemo u njemu zagrljeni, a on će se tiho ljuljati i odnositi nas u sve novije i novije krajeve. Na svakom će nas pristaništu dočekivati puhački orkestar, i svirat će glazba, i bacat će nam cvijeće, a mi ćemo ploviti i ploviti i seksati se, sve dok ne otplovimo tako daleko da nas više nitko ne mogne naći.

MUŽ – ...Nitko nas ne može naći. Slažem se. Bježmo.

DJEVOJKA – Kada?

MUŽ – Odmah.

DJEVOJKA – Prekrasno. Idem po čašu vode da popijem tabletu za smirenje, i krećemo na put.

MUŽ – Samo se brzo vratite da ja ne počnem ponovno misliti.

DJEVOJKA – I što?

MUŽ – I predomisli se..

DJEVOJKA – Zabranjujem vam misliti. Jeste li razumjeli? Uzmite mene za primjer.

MUŽ – Potrudit ću se.

DJEVOJKA – Sjednite ovamo, nikamo ne idite, ništa ne radite i ni o čemu ne mislite. Vratit ću se u tren oka, i za nas počinje novi život!

DJEVOJKA ode.

MUŽ je s nestrpljenjem iščekuje.

Na ovomu je mjestu preporučljivo napraviti veću stanku.

MUŽ može čekati DJEVOJKU tijekom cijele stanke, ne prekidajući igru.

DRUGI DIO

Radnja se između prvog i drugog dijela može nastaviti i bez stanke.

DJEVOJKA – Prekrasno. Idem po čašu vode da popijem tabletu za smirenje, i krećemo na put.

MUŽ – Samo se brzo vratite da ja ne počnem ponovno misliti.

DJEVOJKA – I što?

MUŽ – I predomisliti se..

DJEVOJKA – Zabranjujem vam misliti. Jeste li razumjeli? Uzmite mene za primjer.

MUŽ – Potrudit ću se.

DJEVOJKA – Sjednite ovamo, nikamo ne idite, ništa ne radite i ni o čemu ne mislite.

Vratit ću se u tren oka, i za nas počinje novi život!

DJEVOJKA ode.

MUŽ je s nestrpljenjem iščekuje.

Uđe PROFESOR.

PROFESOR – Idemo se seksati.

MUŽ – Hvala, sa zadovoljstvom.

Stanka.

PROFESOR – I onda?

MUŽ – Što?

PROFESOR – Čekam što slijedi za vašim „hvala“.

MUŽ – Mislio sam da je to pozdrav.

PROFESOR – Ne, to je bio djelatni prijedlog. I onda?

MUŽ – Ja sam za.

PROFESOR – Onda odmah počnimo.

MUŽ – (*ogledavajući se.*) Ne vidim ovdje ženske.

PROFESOR – Možemo se mi predivno grliti bez njih.

MUŽ – Bez žena?!

PROFESOR – Razumije se. Tu ste vi, tu sam ja. Nas dva. Što još treba?

MUŽ – Oprostite, a tko ste vi?

PROFESOR – Ja sam profesor psihijatrije, psihologije i sociologije. Seksolog i seksopatolog. Liječim, konzultiram, prakticiram. Snimam komplekse, vraćam samopouzdanje, oslobađam od ukočenosti. Zadovoljavam nezadovoljene. Težak posao. Mnogo je poziva. Zamorno.

MUŽ – Ne razumijem sasvim: što vi meni konkretno predlažete?

PROFESOR – Zabaviti se seksom. Što može biti konkretnije?

MUŽ – Professore, sa svim dužnim poštovanjem, sa svim uvažavanjem vaše učenosti, erudicije i starosti, vašoj sijedoj kosi i beskrajnom znanju... ne možete mi zamijeniti žensku.

PROFESOR – Recite, jeste li vi inteligentna osoba?

MUŽ – Nadam se da jesam.

PROFESOR – Vrlo dobro. Recite, što je vama najvažnije kod partnera – duša ili tijelo?

MUŽ – Razumije se, duša.

PROFESOR – Pa onda, u čemu je razlika kakvo tijelo ima ta duša – muško ili žensko?

MUŽ – Po meni, velika.

PROFESOR – Zamislite dušu tanahnu, uzvišenu, nadarenu, intelektualnu, promišljenu, jednom riječju, srodnu vašoj...

MUŽ – Odavno tražim takvu. Ali ta duša mora mora biti u simpatičnom, ne previše mršavom niti previše tustom tijelu. I važno mi je da duša ima normalne ženske grudi, vitke noge i plave oči.

PROFESOR – Vi ste, znači, protiv istospolne ljubavi?

MUŽ – Kategorički. Premda, lezbijke... njih još razumijem. Ružičasto, meko, nježno, svježe, čvrsto, ukusno, mlado žensko tijelo ne može biti neprivlačivo. Ali svaki nagon prema muškarcu je neprirodan.

PROFESOR – Ipak, nekim ženama i muškarcima čine se privlačivima.

MUŽ – Izopačenost. Žene su uvijek ćudljive.

PROFESOR – Pa dobro. Naći ću vam žensku. Uzgred, maločas sam ovdje razgovarao s dvjema osobama.

MUŽ – I ja.

PROFESOR – Svi su izgledi, da se neće protiviti.

MUŽ – Bit će za.

PROFESOR – Problem je, znači, riješen. Koja vam je draža: punašna plavuša ili vitka crnka?

MUŽ – Stavili ste me pred težak izbor. Kako ste ono rekli: “vitku plavušu ili punašnu crnku“?

PROFESOR – Obratno: punašnu plavušu ili vitku crnku.

MUŽ – Ja bih pretpostavio kompromisno rješenje.

PROFESOR - Konkretno?

MUŽ – Stasitu brinetu.

PROFESOR – A ja sam mislio da ćete odabrati obje.

MUŽ – To je dobra ideja. Gdje su ženske?

PROFESOR – Ne znam. Vratimo se našoj temi. Ne predlažem vam grubu fiziologiju, nego pedagoški proces. Jednostavno rečeno, drtžim nastavu. Liječim, konzultiram, poučavam.

MUŽ – Što se tu ima poučavati?

PROFESOR – Kako što? Seks je, ako tako hoćete, vrsta biznis-odnosa. I, kao u svakom odnosu, valja biti pozoran, taktičan, talentiran i, najvažnije, uvjerljiv. Jeste li uvjerljivi u seksu?

MUŽ – Kako bih rekao...

PROFESOR – Ne ustručavajte se priznati svoje siromaštvo. Prikladna stidljivost je predrasuda. Naša zajednica, jao, još senije oslobodila prvobitnog sustava vrijednosti. Zašto nije zazorno biti glupan, alkoholičar, razvratnik i gramzljivac, a sramotno je biti impotentan? Ako ne možeš dizati utege, ako si bez nogu ili slijep, jesi li kratkovidan, tuberkulozan, neizmjerne ugojen ili kržljiv, jesi li tup i neotesan, to nije sramota. Ako ne možeš prehraniti obitelj, to je oprostivo. Ali jao tebi, ako si nedjelotvoran u određenom snošaju. To moraš skrivati od svih. (*Uzdahne.*) Makar, ako se to i otkrije, komu je do toga stalo, osim tvojoj družici?

MUŽ – Sa mnom je sve u redu. Vjerojatno. Ali ja želim biti uspješan. Mora se zaraditi novac. Mnogo radim, mnogo se trudim. Mnogo razmišljam. Nemam vremena. A pošteno govoreći, niti moći.

PROFESOR – Eto, tu griješite. Mnogo se trudite, ali ne oko toga. Samo seks sve nas izjednačava, samo on oslobađa od osjećaja drugorazrednosti, izjednačavanjem s bahatom vladajućom (čelnom) elitom. Vjeruješ li u sebe kao muškarca, vjerovat ćeš u sebe i u svemu ostalom.

MUŽ – Tako mislite?

PROFESOR – Ja ne mislim. Ja znam. U svim drugim sferama života, za uspješnost su nužni ogromni naponi, mora se dugo učiti, mora se boriti, mora se pentrati, mora se odbijati druge, mora se hvatati zubima, mora se služiti i ulagivati. A samo u seksu se može učvrstiti sebe, biti moćan, značajan, potreban i čak

osjećati svoju nadmoć, ništa ne učeći ništa ne znajući, bez pameti i bez ikakvoga talenta. I pritom još osjećati životnu radost. U tom leži prednost seksa pred svim zanatima i znanostima. Onaj tko uspjeva u seksu, ne može se smatrati neuspjelim. I obratno, tko je neuspješan u seksu, ne uspjeva ni u čemu. (*Gorko.*) Vjerujte mi, ja to dobro znam.

MUŽ – Ima u tom podosta istine.

PROFESOR – Stopostotna istina. Spreman sam se dvadeset godina baviti vama, i tada ćete uvidjeti da... (*Uhvati se za srce, zastenje i sruši se u fotelju.*)

MUŽ – Što vam je?

PROFESOR – Srce...

MUŽ – Imate li tablete kod sebe?

PROFESOR – (*Teško diše.*) Obično u takvom slučaju dođe medicinska sestra i da mi injekciju.

MUŽ – Pa da pozovem sestru?

PROFESOR – (*Brzo.*) Ni u kom slučaju! Odmah će proći... A možda i ne prođe. (*Stanka.*) Proživljen život... i čega se sjećati? Kad bi valjalo početi život ispočetka, ne bih ga volio ni počinjati. U dječjem vrtiću maštao sam o tomu kako ću uskoro ići u školu. U školi sam maštao kako će doskora svršiti. Na fakultetu sam maštao kako ću doskora odande otići. Na poslu sam od prvoga dana maštao o penziji. Oženivši se, od prvoga sam dana maštao o razvodu. Seksajući se sa ženom maštao sam o drugoj ženi i drukčijem seksu. Sav život sam maštao o drugom životu. Što sad? Početi sve ispočetka i proživjeti isti takav život, maštajući o nečemu drugom?

MUŽ – I vi maštate o drugom životu i drukčijem seksu?

PROFESOR – O drukčijem seksu više ne. Nekad sam to činio po cijeli dan. Onda jednom dnevno. Onda jednom tjedno. Onda jednom mjesečno. Ne razumijem: sa svakom sam godinom stjecao sve više umještosti i iskustva, ali iz nekog razloga sve manje želje. Sve više teorije i sve manje prakse. Zašto? A posao je težak. Mnogo je poziva. Svi se hoće baviti seksom. Zamorno.

MUŽ – I vi ste se umorili?

PROFESOR – Ova profesija nije za moje godine. Prije mi je koplje tijekom nastave skakalo sve do desetke, a ponekad i do jedanaestice, a sad se, u boljim slučajevima, jedva digne do osmice. Hoćemo li po istini, zaustavlja se na šestici... Sve se pokušavam prisjetiti i ne mogu... kad je to bilo?

MUŽ – Što?

PROFESOR – Kad sam se posljednji put seksao.

MUŽ – A općenito uzevši, nekad ste to radili?

PROFESOR – Da, i to ne malo. na satovima i u knjižnicama. Na seminarima i konferencijama. No bilo je to vrlo davno.

MUŽ - Ne klonite duhom.

PROFESOR - Da, dragi moj, meni se svijet u posljednje vrijeme temeljito promijenio. Ima sočnih odrezaka, ali nema zuba. Ima gizdavih žena, ali nema novaca. Ima bogate prošlosti, ali nema budućnosti. Svega ima, i ničega nema. Ibrzo neće biti ni mene. *(Ponovno se hvata za srce i stenje.)*

MUŽ – Da ja ipak pozovem sestru?

PROFESOR – *(Prestrašeno.)* Ne! Ne! *(Stanka.)* Prije smo vjerovali da na čitav život prati anđeo čuvar. No u određeni čas on nas napušta i na njegovo mjesto staje anđeo smrti. Što mislite, kako on izgleda?

MUŽ – Ne znam, nisam razmišljao... Starica u crnom, s kosom... ili kostur. A vi znate?

PROFESOR – Katkad ga osjećam posve blizu, ali ga ne vidim. Može biti da dolazi u liku običnog vojnika s automatom, ili kirurga sa skalpelom, ili medicinske sestre sa špricom...

MUŽ – Da, medicinska sestra sa špricom...

PROFESOR – Glavno je da je uvijek blizu. Svake minute može se pojaviti na vratima. Zamahnuti kosom. Pritisnuti na otonac. Zabosti špricu. *(Spusti glas.)* Pogledajte, nije li tamo?

MUŽ – *(Prestrašeno.)* Tko? Sestra sa špricom?

PROFESOR – *(Šaptom.)* Meni se čini da je već ovdje.

MUŽ – Gdje?

PROFESOR – Ne znam. Sve vrijeme osjećam, da ona stoji tu negdje, za leđima, i slijedi me.

MUŽ – *(Šaptom.)* I ja također.

PROFESOR – Pa provjerite.

MUŽ – *(Ogledava se po sobi i provjerava izlaze.)* Nikoga.

PROFESOR – No, hvala Bogu! *(Uzdiše.)* Mora se žurno živjeti, dok nam ona još nije stavila ruku na rame. A što mi radimo? Kako provodimo slobodno vrijeme? Pitali ste se kojiput: kamo to odlaze dani? A ipak ona, ona vještica sa špricom, može doćisvakoga trenutka.

MUŽ – Da, od nje se nemaš kamo sakriti. i ja samo o njoj mislim.

PROFESOR – (*Osluškuje.*) Izgleda, popustilo... (*ustaje iz fotelje, napravi nekoliko koraka, brzo se ohrabri.*) Još ćemo mi škripuckati! Oprostite mi na ovoj minuti slabosti, navali prolaznog pesimizma! Na svijetu ima toliko radosti! Guščja pašteta, bokal crvenog vina, sunce, žene, cvijeće! Dragi moj, život je prekrasan! osobito ako je ispunjen seksom! Zaboravio sam vas pitati tko ste vi i što radite ovdje?

MUŽ – Ja? Ja...

PROFESOR – Ah, uostalom, to je sasvim nevažno. Važno je da smo obojica mladi i zdravi. Mora se žurno živjeti! Hajde, zapjevajmo, hajd' zaplešimo! Uključite glazbu!

Zazvuči vatreni tango.

PROFESOR – Čudesno! Velebno! Predivno! Znae što? Imam ideju:...

DJEVOJKA – (*Ulazeći.*) Idemo se seksati.

PROFESOR – Upravo to sam htio predložiti. Dopustite mi da vas zamolim za ples, pa ćemo dogovoriti pojedinosti.

PROFESOR pleše s DJEVOJKOM.

DJEVOJKA – Koje pojedinosti vas posebno zanimaju?

PROFESOR – Što, gdje, kada.

DJEVOJKA – Seks, ovdje, odmah.

PROFESOR – S kim?

DJEVOJKA – S vama.

*MUŽ se uključi u ples, preuzimajući
DJEVOJKU od njenog partnera.*

MUŽ – O čemu ste razgovarali?

DJEVOJKA – Profesora su zanimala pojedinosti.

MUŽ – I mene zanimaju.

DJEVOJKA – Spremna sam ih iznijeti. (*Izvede hrabru figuru.*)

MUŽ – Pojedinosti ostavljaju snažan dojam.

DJEVOJKA – A prijedlog u cjelini?

*PROFESOR preuzima DJEVOJKU. Tijekom sljedećeg dijaloga, ona
prelazi*

od jednog partnera drugomu.

PROFESOR – Komu ste od nas uputili svoj prijedlog?

DJEVOJKA – Obojici.

PROFESOR – Istovremeno, ili po redu?

DJEVOJKA – Smatrate me toliko razvratnom?

PROFESOR – Znači: po redu?

DJEVOJKA – Znači: istovremeno.

MUŽ – Vi se šalite.

DJEVOJKA – Nimalo. Zna se: po redu, to je obmana i izdaja. Istovremeno, to je pošteno, zanimljivo i ugodno. Mislite da je to bolje činiti sam?

MUŽ – Udvoje, samo udvoje.

DJEVOJKA – Nema seksa udvoje. Samo utroje. Jednostavno, treći je obično po strani. U drugo vrijeme i na drugom mjestu. Zato se normalni brak i zove „trokut“.

MUŽ – Vi takav brak smatrate normalnim?

DJEVOJKA - Takav je život.

PROFESOR – Bračni okovi toliko su teški, da ih se može nositi samo utroje.

Ples završava.

MUŽ – Ali zašto svejedno ne bi udvoje?

DJEVOJKA – Udvoje, utroje, učetero – kakva je razlika? Samo da nisam sama. Samo da nisam sama...

MUŽ – A razmislite evo o ovomu: dok budu jednu damu ovdje razvlačila dva muškarca istovremeno, neka druga žena ostat će sasvim bez partnera. A, tko zna, možda je ta žena tu negdje, blizu, možda baš u susjednoj sobi. Ona čeka, ona pati, ona trpi od samoće.

DJEVOJKA – Pa pozovite je ovamo!

MUŽ – (*Zbunjeno*) Koga?

DJEVOJKA – Tu ženu!

MUŽ – Ja sam to rekao u retoričkom smislu. Nisam mislio ni na koju konkretno.

DJEVOJKA – Nije važno. Idite i dovedite je.

MUŽ – Koga?

DJEVOJKA – Onu, koja pati i trpi u samoći. Svi ćemo ubrzo biti sami. Tražite ženu!

MUŽ i PROFESOR odu.

Uđe ŽENA.

ŽENA – Idemo se seksati.

DJEVOJKA – Hajde.

Stanka.

ŽENA – Pitanje je samo s kim.

DJEVOJKA – Što? Zar nemamo s kim?

ŽENA – Ne.

DJEVOJKA – Što predlažeš?

ŽENA – A ja sam mislila da ti znaš.

DJEVOJKA – Kad bih znala, ne bih ovdje sjedjela sama.

ŽENA – Jesi li komu predlagala?

DJEVOJKA – Svima.

ŽENA – No, i?

DJEVOJKA – Ne.

ŽENA – Možda su se uplašili da to radiš za novac?

DJEVOJKA – Ne, objasnila sam im da sam voljna besplatno.

ŽENA – No, i?

DJEVOJKA – Svejedno ne.

ŽENA – Nisi im ponudila novac?

DJEVOJKA – Ne. Samo sebe.

ŽENA – Tu si pogriješila.

DJEVOJKA – Znam.

ŽENA – Trebala si im ponuditi.

DJEVOJKA – Znam. Ali nemam. U tom je sva nevolja.

ŽENA – Kad se ima novaca, muškarca ne vrijedi tražiti. On će sam potražiti tebe.

DJEVOJKA – Mene ne traže. A teško je biti sama.

ŽENA – Naravno. Nama je potreban dom, obitelj, položaj u društvu. Zanimljivo provoditi vrijeme. Putovati. A za sve to je potreban muškarac.

DJEVOJKA – Gdje ću naći takvog muškarca?

ŽENA – Takav jednostavno ne postoji. Zato je bolje imati ih nekoliko.

DJEVOJKA – Znam. Ali ja nemam novaca. Imam samo sebe.

ŽENA – Što radiš na poslu?

DJEVOJKA – Radim. Što bih drugo?

ŽENA – To je jasno. Što smatraš pod radom? Seks, ili što?

DJEVOJKA – Ne. Rad, to je kad se ne baviš onim što se tebi sviđa, nego onim za što ti plaćaju.

ŽENA – Za seks također ponekad plaćaju.

DJEVOJKA – Ne meni.

ŽENA – Niti meni.

Stanka.

ŽENA – Udata si?

DJEVOJKA – Ne.

ŽENA – To je loše. Žena se mora udati. Ja bih, na primjer, htjela biti udata, ali tako da nemam muža.

DJEVOJKA – A ja bih obratno: nije obvezno udati se, ali muža treba imati.

Stanka.

DJEVOJKA – Zanimljivo: zašto su žene takve sreće. Što je veći progres, to je manje sreće.

ŽENA – Mislim da mi ne uspijevamo konkurirati kompjutorima. Nismo tako pametne i sadržavamo manje informacija.

DJEVOJKA – I manje uzbuđujemo nego sličice na ekranu.

ŽENA – Može biti da žene uopće nisu stvorene zbog seksa?

DJEVOJKA – (*Uzrujano.*) Što znači „nisu zbog seksa“? A zbog čega onda? Zbog čega imamo narukvice, naušnice, lančiće, ogrlice, broševe, prstenje? Zbog čega parfemi, kreme, puderi, tuševi, ruževi? Zbog čega češljevi, turpijice za nokte, četke za kosu, kliještice, makazice, ukosnice i igle za kosu? Samo zato da bismo bile privlačive, zamamne, sviđale se! A zašto se sviđati? Sve samo radi toga! Mi smo stvorene radi seksa, mi živimo za to. Zato smo obvezne sebe upotrijebiti u tu svrhu potpuno, stopostotno, ne propuštajući ni jedan dan, ni sat, ni minutu!

ŽENA – Ali postoje iznimke...

DJEVOJKA – Ne postoje. Štoviše, najmršavija, stroga, hladna, uobražena stara cura, taskođer je hodajući seks.

ŽENA – Imaš pravo. (*Pošuti.*) Moguće je da sam ja jednostano nedovoljno privlačiva?

DJEVOJKA – (*Stavlja naočale i promatra Ženu.*) Ne, ti si još u redu.

ŽENA – Tebi se sviđam?

DJEVOJKA – Da.

ŽENA – A da se snađemo bez muškaraca? Kad ih već ne možemo...

DJEVOJKA – Ne, tu varijantu ne priznajem. Mogu još u izvjesnoj mjeri shvatiti gayeve. Snažno, mišićavo, čvrsto muško tijelo ne može ne privlačiti. No, žensko tijelo... Ne. (*Skida naočale.*)

ŽENA – Ti nosiš očale?

DJEVOJKA – Stavljam ih samo dok se seksam. Iskreno rečeno, još ih nijednom nisam imala priliku staviti. Tako maštam: stavit ću očale, sklopiti oči i naslađivati se.

ŽENA – Ti si luda.

DJEVOJKA – Ne, ja sam samo uspaljena i romantična. Stalno tražim. Ni dana bez retka. Ni časka bez avanture. I svejedno sam tužna. Dodijalo mi je tražiti. Uželjela sam se nečega postojanog i stabilnog. Stabilnog seksa. Svaki dan. Svaki čas. Seks rano ujutro. Seks kasno ujutro. Seks na poslu. Seks uvečer pred televizorom. Seks prije. Seks poslije.

ŽENA – Poslije čega?

DJEVOJKA – Poslije svega. Prije svega. Umjesto svega. Uvijek. Svuda. Sa svima. (*Uzdahne.*) Kad ne bih znala da sam luda, pomislila bih da ću sići s pameti.

ŽENA – Voliš se ljubiti?

DJEVOJKA – Jako! Kad bih mogla, izljubila bih sve muškarce na svijetu! Tako se volim ljubiti!

ŽENA – I tako voliš seks?

DJEVOJKA – Kako ga je moguće ne voljeti? Jer seks, to je protuslovlje samoći. Seks znači „udvoje“. U krajnjoj liniji. To je već spas. To je vijenac, kulminacija i utjelovljenje bliskosti. A volim seks i zato jer nam on pomaže zadovoljiti našu glavno potrebu – razgovor. Dosita, kako treba, otvoreno. Zato ga i zovu „intimni odnos“ Jedinствена prilika da se o sebi kaže sve, sve. Poslušati, također, no prvenstveno ispričati. O tomu kako to doživljavaš s njim. Kako doživljavaš s drugima. Kako on to doživljava s drugima. Kako drugi dovljavaju s drugima.

ŽENA – A mi za to vrijeme ne razgovaramo.

DJEVOJKA – A poslije?

ŽENA – Poslije? O čemu bi se poslije govorilo?

Uđe PROFESOR.

PROFESOR – Djevojke, ne treba govoriti ni prije, ni poslije, niti umjesto. Prestanite govoriti, pestanite tratiti vrijeme, hajde, idemo se seksati.

DJEVOJKA – Hvala, sa zadovoljstvom.

PROFESOR – Onda sjednite, pripravite bilježnice, i počinjemo.

DJEVOJKA – Spremna sam to činiti i sjedeći, ali čemu bilježnice?

PROFESOR – Za bilježenje.

DJEVOJKA – Bilježenje? Ja pamtim i bez toga.

ŽENA – Što se mene tiče, grupnjaci mi ne leže na srcu.

PROFESOR - Kakve veze s tim ima srce?

ŽENA – Takve, što sam ja ljubomorna.

PROFESOR – Draga moja, vi ne pratite modu. Ljubomora je odavno zastarjela. Čak ni kokoš bez mozga nije ljubomorna. Kako uopće možete spominjati ljubomoru vi, prosvjećena žena dvadeset i prvog stoljeća?

DJEVOJKA – Kokoš nije ljubomorna zato, jer po prirodi stvari uzgaja piliće bez muža, pa joj on nije nužan. A ljudi podižu djecu udvoje, i zato je ljubomora ženi genetski urođena. Nužno ili ne nužno, razumno ili nerazumno, mi smo ljubomorne.

PROFESOR – Obvezan sam vam s dubokim uvažavanjem reći da za mladu, neiskusnu djevojku pokazujete zadivljujuću obaviještenost i bistrinu.

DJEVOJKA – A, osim toga, vi ste mi maloprije obećali da ćete sa mnom pobjeći.

ŽENA – Također i sa mnom..

PROFESOR – To je vrlo čudno. Koliko god ja danas predlagao da se idemo seksati, svi mi kao odgovor predlažu bijeg. Pa, slažem se. Bježmo!

DJEVOJKA – U kakvom sastavu?

PROFESOR – Svi skupa. Pobjegnimo!

Sve troje trče jedno za drugim onakolo po sobi. Pojavi se MUŽ i uključuje se u kružnu trku. Optrči nekoliko krugova pa se zaustavi.

MUŽ – *(Teško dišući.)* Sjetiti se trčanja. Hajde, idemo se radije seksati.

DJEVOJKA, ŽENA i PROFESOR – *(Zaustavljajući se i hvatajući zrak.)* Hvala, sa zadovoljstvom.

PROFESOR – Općenito, već smo se vidjeli.

MUŽ – Bolje se pozdraviti dvaput, nego nijednom. Kamo bježite?

PROFESOR – Ne bježimo; mi razgovaramo.

MUŽ – O čemu?

DJEVOJKA – O seksu, naravno.

MUŽ – Što mi to stalno o seksu, pa o seksu? Dodijalo. Hajde da pričamo o nečemu drugom.

DJEVOJKA – A o čemu bi onda?

MUŽ – Ne znam. Ali samo ne o tomu.

ŽENA – Ispravno. I meni je dodijalo. Ni riječi o seksu. Dogovoreno?

PROFESOR – Dogovoreno.

Stanka.

ŽENA – O čemu ćemo pričati?

MUŽ – O nečemu intelektualnom. Kako priliči normalnim ljudima.

DJEVOJKA – *(S entuzijazmom.)* Dajte!

Stanka.

ŽENA – Hajde, pričajmo! Oštromno i veselo. Hoćemo li?

DJEVOJKA – Hajde. Odavna o tomu maštam.

PROFESOR - Ja također.

Stanka.

MUŽ – Tako je ugodno pričati o nečemu intelektualnom. Istina?

PROFESOR – (*S oduševljenjem.*) Besumnje!

DJEVOJKA – Još bi!

Stanka.

ŽENA – No, zašto šutite?

DJEVOJKA – A vi?

ŽENA – Ja jednostavno ne znam odakle početi. (*Profesoru.*) Počnite vi, vi ste ionako nekakav profesor.

PROFESOR – Mmmm... Eeee... Istinu govoreći, u svojstvu profesora navikao sam govoriti samo o profesionalnim temama.

DJEVOJKA – A što je vaša stručnost?

PROFESOR – Već to znate – seks. o seksu mogu govoriti neograničeno dugo vremena.

ŽENA – Ne seks – zabranjena tema.

DJEVOJKA – (*Uzdišući.*) Da, zabranjena.

ŽENA – Prirodno. Već smo se dogovorili.

Stanka.

MUŽ – Pa, dobro... Ako netko mora, spreman sam početi.

Svi se pripremaju slušati.

MUŽ – Eee... Jednom se muž neočekivano vrati kući s posla ranije i zatekne svoju ženu s lju...

ŽENA – (*Prekidajući.*) Stoj! Dogovorili smo se samo intelektualno. I bez seksa.

MUŽ – Intelektualno? Pa, dobro... (*Nakon razmišljanja.*) Jednom se jedan intelektualni muž vrati kući s posla ranije i zatekne svoju intelektualnu ženu u krevetu s vrlo intelektualnim ljubavnikom.

Stanka.

ŽENA – I što?

MUŽ – Ništa. Taj dan je on o sebi doznao mnogo novoga.

Stanka.

PROFESOR – Tko još hoće ispričati nešto intelektualno?

Stanka.

PROFESOR – Nije moguće da ne možemo razgovarati o književnosti, o kazalištu, o glazbi?

DJEVOJKA – Pošteno rečeno, književnost me ne zanima previše.

ŽENA – A mene ne zanima glazba.

MUŽ – A mene kazalište.

PROFESOR – Morat ću zaključiti, da u suvremenom društvu, u kom se svi slažu u pogledu pomanjkanja kulture, jedinstvena tema koja zanima apsolutno sve i svagda, i koja je dostupna shvaćanju svih i svakoga, to je – seks.

DJEVOJKA – Pa dobro, kad ne uspijevamo s intelektualnim, neka svatko govori o onomu što je njemu zanimljivo.

ŽENA – Samo ne o seksu.

PROFESOR – Naravno, ne o seksu.

MUŽ – Razumije se samo po sebi.

Stanka.

DJEVOJKA – Zanimljivo, a što još može biti zanimljivo osim seksa?

Stanka.

DJEVOJKA – Meni je, na primjer, zanimljivo – postoji li nezanimljiv seks?

ŽENA – Postoji.

PROFESOR – A mene, pošteno rečeno, više ništa ne zanima. Čak ni seks.

DJEVOJKA – Ni ja se za seks više uopće ne zanimam. Zato se seks zanima za mene. I to vrlo jako.

ŽENA – Opet smo sišli na seks. Može li biti da nismo u stanju razgovarati ni o čemu drugom?

DJEVOJKA – (*Turobno.*) O intelektualnom?

PROFESOR – Jedino o intelektualnom.

Stanka.

ŽENA – Idemo pričati o ljubavi. O ljubavi može?

PROFESOR – O ljubavi može.

DJEVOJKA – Zašto sad o ljubavi može, a o seksu ne? Nije li to jedno te isto?

PROFESOR – Nije sasvim.

DJEVOJKA – Po meni, „ljubav“ je jednostavno zastarjeli naziv za seks.

MUŽ – Nesumnjivo, riječ „seks“ tada je zabranjivala cenzura, i umjesto nje se rabila riječ „ljubav“.

DJEVOJKA – Ne, ljubav je, čini se, nešto drugo. Sjećam se, u školi smo učili... To je nešto, što se moglo naći u dalekoj prošlosti.

ŽENA – Pa ipak, kakva je razlika?

PROFESOR – Pa, može se reći da je u ljubavi važan partner, a u seksu proces.

DJEVOJKA – A što ako je partner dobar, a proces loš?

PROFESOR – Smatram još, da je ženskama primarna ljubav, a muškarcima seks.

DJEVOJKA – Nije istina. Ja sam mlada, neiskusna djevojka i ne znam što je primarno muškarcima. Ali znam što je primarno ženama.

MUŽ – A što je bolje, profesore, seks ili ljubav?

PROFESOR – Besumnje, seks. Seks je koristan za zdravlje, a ljubav je štetna.

ŽENA – Zašto?

PROFESOR – U ljubavi ima odviše samozatajnih emocija. Uzbuđenja, ljubomora, pretenzije, melankolija, objašnjavanja i sve što hoćete, a seks pruža samo čisto zadovoljstvo. Od ljubavi ostaju teške uspomene, slom živaca i duboko razočaranje, a od seksa samo ugodan umor i dobar apetit.

MUŽ – I, osim toga, ljubav iziskuje mnogo vremena. Svi oni razgovori, buketi, šetnje, pozivi, pratnje... Tko si to u naše doba može priuštiti? Tko danas može planirati ma i pola sata slobodnog vremena? A seks obaviš u minuti i juriš dalje.

DJEVOJKA – Da, seks – to je nekako suvremenije.

MUŽ – Vidite kakav smo intelektualni razgovor pokrenuli!

DJEVOJKA – I savršeno ništa o seksu!

ŽENA – (*Nervozno.*) Sva je nevolja u tom, što opet samo pričamo. A vrijeme leti.

MUŽ – A što još možemo raditi?

ŽENA – Ne znam. Znam samo da nam treba nešto poduzeti. Je li tko od vas sit svog života?

Stanka.

ŽENA – sve vas pitam: je li netko sit svog života?

PROFESOR – Ne.

DJEVOJKA – Ne.

MUŽ – Ne.

ŽENA – Od toga što ovako sjedimo, blebećemo i pravimo se, kakva nam je korist i dobro?

DJEVOJKA – Ma, tko se pravi? Ja ne.

MUŽ – A što možemo poduzeti?

ŽENA – Ja sam davno predložila: bježati.

MUŽ – Bježati nemamo kamo. Nigdje nije bolje, posvuda je samo gore. I dalje će biti sve gore. Ovdje, uvijek, svuda.

DJEVOJKA – Ni od sebe ne možeš pobjeći.

ŽENA – Pa što nam je činiti?

PROFESOR – Bilo što! Nemamo vremena! Idemo to riješiti!

DJEVOJKA – Ispravno! Mora se, konačno, nešto promijeniti, moramo djelovati, moramo nešto učiniti. Svejedno što. Uništiti, srušiti, potpaliti. Ne znam kako vi, ali meni se to silno hoće.

ŽENA – Svima nam se silno hoće.

MUŽ – Sam ne možeš ništa postići.

ŽENA – Moramo se ujediniti. Moramo ustati! Svi smjesta.

MUŽ – Kako ćemo se ujediniti? Tako smo različiti...

PROFESOR – Zbližit ćemo se! Izgradit ćemo zajedničku platformu...

DJEVOJKA – Pustite, kakva platforma? Jedinstvena sposobnost za brzo zbližavanje je seks. Može se sto godina sjediti skupa na poslu ili se sastajati po tulumima, može se na izlascima skupa piti ili odlaziti na piknike, ali to sve ne zbližava tako kao skupa provedena jedinstvena noć!

MUŽ – (*Uzbuđeno.*) Pa idemo se zbliziti!

PROFESOR – Ispravno! Seks je jedinstven jezik, svima razumljiv i svima drag: od Papuanaca do nordijske rase. Eto, zato on donosi mir, međusobno razumijevanje i jedinstvo među narodima. Živio seks!

DJEVOJKA – (*Skida sa stola stolnjak, privezuje ga na batinu i razmahuje njime kao zastavom.*) Hura! Slobodu – odmah!

MUŽ – (*Skače na stol.*) Živio ustanak!

ŽENA – Ništa ne gubimo, osim svojih veriga!

DJEVOJKA – Genitalije svih zemalja, ujedinite se!

Uđe SESTRA.

SESTRA – Hajde, idemo se... (*Zaustavi se.*) Što je vama? Nešto se dogodilo?

Stanka. MUŽ siđe sa stola, DJEVOJKA spusti zastavu. Svi su napeti.

ŽENA – Ništa se nije dogodilo.

SESTRA – A zašto me svi tako gledate?

DJEVOJKA – Normalno gledamo.

SESTRA – „Normalno“?

ŽENA – Tko ste vi i što radite ovdje?

SESTRA – To vi predobro znate. Okanimo se razgovora . Hajde, radije se... (*Djevojci koja je učinila nestrpljiv pokret.*) Što? Imate nešto reći?

DJEVOJKA – Ja? Ni na kraj pameti.

SESTRA – Sjajno. Hajde, idemo se sada pozabaviti večernjom terapijom i našim uobičajenim razgovorima.

PROFESOR – Ne želimo.

SESTRA – Dragi moj, svi mi živimo kako možemo, a ne kako hoćemo.

DJEVOJKA – Mi ne živimo, ne možemo, ne želimo i nećemo.

SESTRA – Morate.

ŽENA – Nitko ni za koga ništa ne mora.

SESTRA – Budite dobri dečkići i curice.

MUŽ – Pa, mi smo dobri.

SESTRA – Vi ne želite, je li, da primijenim silu?

ŽENA - Na silu zaboravite. ona je na našoj strani!

DJEVOJKA – Imam ideju! Dajmo joj injekciju. Neka se smiri.

ŽENA - Znaš dati?

DJEVOJKA – Što se tu ima znati? Misliš da mene nisu boli?

SESTRA – Pobuna na brodu?

DJEVOJKA – Već smo rekli: danas nema terapije.

ŽENA - Ni sutra.

MUŽ - Niti preksutra

PROFESOR – Mi smo slobodni ljudi

SESTRA – Slobode nema nigdje. Ovdje se poštuje dužnost, samokontrola i stega.

ŽENA – Ostavite se tih pouka. Mi vas ne poznamo i ne želimo vas poznavati.

SESTRA – Zato ja vas vrlo dobro poznam.

DJEVOJKA – Što vi znate o nama?

SESTRA – Vi ste shvatili da su ljudi zli. Samoživci. Agresivni. Glupi. Varali su vas, mrzili su vas, izrabili vas i odbacili. i odlučili ste pobjeći od života. nije li tako?

DJEVOJKA – Odlazite, antipatični ste nam.

SESTRA – Zato, jer sam ja vaše ogledalo. Ogledalo u kojem se ne želite ogledati. Ali vas ja svejedno prisiljavam da u nj pogledate.

ŽENA – (*Ironično.*) Zanimljivo je što ću vidjeti u njemu.

SESTRA – Sebe. Pozorno se pogledaj. Umišljaš da si nečija žena, premda nisi udata niti si se ikad udavala. Iskompleksirana stara cura. Načitala se romana o nesretnim brakovima i prosipaš tirade o tomu kako si se umorila od obiteljskog života i

svoga nepostojećeg muža. A znaš li ti, kako je u stvarnosti teško svaku večer gledati umornoga, ravnodušnog muža s njegovim nezadovoljnim licem? U tvojoj povijesti bolesti piše da si djevica. Od toga se, doista, može izgubiti pamet. Ako je tako, to se uspješno liječi seksom. Prestani kukati i udaj se, da znaš.

ŽENA – (*Sumorno.*) Lako reći.

SESTRA – Žena mora biti privlačiva, žudna. A tebi na nosu piše da si umorna i razdražena, jednom riječju da si se napila octa. Misliš da se tako privlači muškarac?

ŽENA – Nego kako, po vama?

SESTRA – Manje jadicovki i više kozmetike. Na usnicama više ruža i osmijeha. Suknja više, dekolte niže. Hoćeš li od njih bježati, bjež, ali tako da te mogu stići. Odbacuj ih, ali samo zato da te još čvršće grle. Odupiri se, ali tako da bi im pobjeda bila još slađa. Odbijaj, ali tako da bude jasno kako ćeš popustiti. Budi hladna, ali ne zato da bi ti njega ohladila, nego da bi on tebe ugrijao.

DJEVOJKA - Ovu lekciju zna svaka školarka. Čak i ja.

SESTRA – (*Djevojci.*) A ti, „mlada, romantična, neiskusna djevojko“... Ti, koja si zaboravila da si se već triput udavala? Triput! Prosječna žena ne izdrži ni jedanput. Jesi li ti njih smotala ili oni tebe – ne znam. I ti neprestano razmišljaš: „Zašto su me toliko puta odbacili? Što to ima u meni što drugi ne podnose? Nije moguće da je kriva sva ta silna gomila muškaraca koji su me odbacivali, a ne ja?“ Tako ti sebi smišljaš novu biografiju, želeći obmanjivati druge, a ponajprije sebe samu. Samo: uspijeva li?

PROFESOR – A može li biti i da joj vi, a ne ona, smislite biografiju?

SESTRA – Usput, profesore... Recite, kako ste se odlučili bježati s ovakvim vašim zdravljem? Djeca su vas se riješila, predajući vas na skrb nekome, pa gubite razum od usamljenosti, gladi i nezahvalnosti... Tko vas, i gdje očekuje? Sjedite tiho, kusajte prežganu juhu i čitajte svoje eseje o seksualnoj teoriji. Nigdje drugdje nećete naći slušatelje. Povrh toga, ako se ne varam, niste profesor, nego bivši nastavnik književnosti i jezika u srednjoj školi. Budući da lekcije o književnosti nemaju prođu, nisu u modi, sad je u modi seks, predstavili ste se kao seksolog. (*Mužu.*) A vama, mladiću, savjetujem da se oženite.

MUŽ – Meni?

SESTRA – Vaša bivša žena – ne ova ženska, druga – izbacila vas je iz kuće da ne smetate njenom ljubavniku, i otad se općenito bojite žena. Bojite se da će vam žena

oduzeti slobodu. Da ona ima potrebu za ženidbom radi sebe. Da će vas promijeniti. Da će vas odbaciti. Da će vam krasti vrijeme. Da će spiskati sve vaše novce. Da će vas posvađati s materom. Da će vas rastaviti od prijatelja. Da će vam pokazati gdje vam je mjesto. Da će vam dosaditi. Da ćete biti nesretni... Ma, prestanite se bojati životas! Budite jaki! Premda je teže u životu biti jak, nego slab...

MUŽ – A ja sam mislio...

SESTRA – Prestanite misliti. Misliti je opasno. Naučite živjeti, a ne misliti. Ne misliti što će biti za deset godina. Za godinu. Što će biti sutra. Učite živjeti danas. Ne misliti, ne misliti, ne misliti. Svatko od nas dužan si je to ponoviti po deset puta na dan. Sutra – to je loša riječ. Sutra se možemo raspasti. Izgubiti posao. Razboljeti se. Umrijeti. Misli li se o tomu, lako se raspametiti.

ŽENA – Ispričali ste zanimljive priče o svakomu od nas. A kako stoji stvar s vama? Ako ste ogledalo, ne biste li se vi sami ogledali u njemu?

SESTRA – Ne.

ŽENA – Rado ćemo vam pomoći pritom. (*Prinosi Sestrinu licu ogledalo.*) Koga tu vidite?

SESTRA ne odgovara.

ŽENA – Nećete odgovoriti, pa ću vam ja reći. Prije svega, niste vi nikakva sestra.

SESTRA – Nemojte mi reći. A tko sam po vama?

ŽENA – Ne znam. Obožavateljica izmišljanja biografija, umorna, bolesna ženska, koja si je, neznano zašto, umislila da je medicinska sestra. Onda, kako stojimo? Tko ste vi?

PROFESOR – (*Sestri.*) Vama se, vjerojatno, čini da je ovo ludnica? To je apsurdno. Jednako tako ja mogu tvrditi da smo u hotelu.

DJEVOJKA – U sanatoriju.

ŽENA – Kod kuće.

MUŽ – Jednostavno, na poslu u običnom uredu.

PROFESOR – Prestanite nas, dakle, poučavati i liječiti.

ŽENA – Liječite sebe. A mi kidamo odavde.

SESTRA – Kamo?

MUŽ – Tamo gdje je bolje.

SESTRA – Nigdje nije bolje, svuda je samo gore. I što dalje to će biti gore. Ovdje, uvijek, svuda.

DJEVOJKA – Svejedno kamo.

SESTRA – Nikad nećete pobjeći odavde. Niste još toliko šenuli da biste se poželjeli vratiti u svijet normalnih ljudi. Premda je onaj svijet ogromna ludnica, prepuna praznine i nasilja.

PROFESOR – Kako se može reći „prepuna praznine“?

SESTRA – Može. I prestanite se zavaravati. Vi ste bolesni i to znate.

MUŽ – I što nam je činiti?

SESTRA – (*Umorno.*) Idite spavati.

Nitko se ne miče s mjesta.

SESTRA – No, zašto ne idete?

MUŽ – Ne želim ostati sam u svojoj sobi.

PROFESOR – Ni ja.

SESTRA – Idite, vrlo sam umorna. Preda mnom je noć dežurstva. Duga, duga noć... u samoći. Gore nego u samoći.

Nitko ne odlazi.

ŽENA - Vi nam, dakle, ništa nećete reći? Dopustite, nas nema mnogo. Teško nam je i usamljeni smo.

SESTRA – Odlazite.

Svi se nevoljko razilaze.

SESTRA *ostaje sama.*

SESTRA – Teško vam je i usamljeni ste? Treba vas sažaljevati? Tko od vas zna što je prava usamljenost? Potpuna, usamljena usamljenost? Što vi znate o pravoj žudnji za pravim seksom? Koji među vama shvaća što je prava čežnja za pravim životom? Zna li vi što znači raditi kao sestra u ludnici? S luđacima, s kojima se ne može čak ni jednostavno ljudski razgovarati? Slušati njihova proklinjanja i jadikovke i spoznavati kako ne nedostaje mnogo da i ja šenem. Svako jutro ulazim u ovaj ludi, ludi, ludi svijet, a uvečer se vraćam u svijet koji mi se čini još luđim. I tamo, ništa manje, valja raditi, valja živjeti. Čemu? DA i vam svaki dan davala pilule, zabadala injekcije i osjećala vašu mržnju? A znate li da već i sama uzimam te iste pilule i dajem si iste injekcije? Zato, jer je ludilo, to tamo liječnici ne žele priznati, zarazno. Ja vas razumijem. To što vi smatrate svojom žudnjom za seksom, već je na djelu – to je žudnja za ljubavlju i toplinom. umorni ste... Umorili ste se živjeti i odlučili ste naći pribježište u svijetu mašte. Kad biste samo znali kako vas razumijem! I ja sam umorna.

Jedino čeznem zaodmorom. Odmorom... Ne misliti... Ne stvarati planove. Ne gajiti nade koje se nikad ne ostvaruju. Ne misliti...

Duga stanka, tišina. SESTRA prilazi jednim vratima i kuca na njih.

SESTRA – (*Kroz vrata.*) Idemo se seksati!

Nema odgovora. SESTRA zakuca jače i ponavlja.

SESTRA – Čuješ? Idemo se seksati!

Nema odgovora. SESTRA prilazi drugim vratima.

SESTRA – Čuješ? Hej! Idemo se seksati!

Nema odgovora. SESTRA se stuži do drugih vrata. Zatim do sljedećih. Nema odgovora. Nato se SESTRA obrati gledalištu (moguće je, jer se između nje i gledališta nalaze nevidljiva vrata).

SESTRA – Idemo se seksati!

Svršetak